

เครื่องวัดความดันไอน้ำอาหาร

WATER ACTIVITY IN FOOD MEASUREMENT

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง 034811

ปริญญาบัตรปีการศึกษา 2537

ภาควิชา วิศวกรรมเกษตร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องวัดความดันไอน้ำอาหาร

ผู้จัดทำ

1. นางสาวนงลักษณ์ วิจารย์ปรีชา

2. นางสาวพัชรี รัชนิแสง

3. นางสาวชวภา ใจบุญ

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(นางพิมพ์เพ็ญ นรเฉลิมวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(นายกิตติชัย บรรจง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

WATER ACTIVITY FOOD MEASUREMENT

NONGLAK WIJANPREECHA

PATCHAREE RAPEESANG

YUVAPA JAIBOON

PIMPEN PORNCHALERMPONG ADVISOR

KITTICHI BUNJONG ADVISOR

Abstract

Water activity measurement is used to measure free water in food by measuring the equilibrium relative humidity of air over the headspace of the food in the tightly close and control temperature chamber. This project is to design and construct the control temperature chamber at 24 - 26 c, 65 litres involume. Inside the chamber, there is a 120 cc glass bottle firmly seal with relative humidity probe. It uses 10-40 grams of food sample per an experriment. A particular low moisture content food. For this reason, lead to the testing this equipment with 5 standard saturated salt solution is LiCl , NaCl , $\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$, $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$, $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$. Shown that it can perform accuracy and consistency at the a_w below 0.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
สารบัญภาพ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความดันไอน้ำของอาหาร	1
1.1 น้ำในอาหาร	1
1.2 ความชื้นสัมพัทธ์	1
1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นสัมพัทธ์ กับ a_w	2
1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ moisture sorption ในอาหาร	4
1.5 คุณสมบัติของอาหารที่มีผลต่อค่า a_w	5
1.6 วิธีการวัดค่า a_w	7
1.7 การเปรียบเทียบค่า	16
บทที่ 2 การทดลองในการหาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการสร้างเครื่อง	20
2.1 จุดประสงค์	20
2.2 วัสดุและอุปกรณ์	21
2.3 วิธีทดลอง	21
2.4 ผลการทดลอง	22
2.5 สรุปผลการทดลอง	25
บทที่ 3 การออกแบบ และ สร้างเครื่อง	27
3.1 เกณฑ์การออกแบบ	27
3.2 ส่วนประกอบของเครื่อง	28
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่อง	34
บทที่ 4 การทดสอบเครื่อง และ ผลการทดลอง	35

สารบัญ(ต่อ)

4.2	วิธีทดลอง	35
4.3	ผลการทดลอง	36
บทที่ 5	สรุปผลการทดลอง และข้อเสนอแนะ	42
5.1	สรุปผลการทดลอง	42
5.2	วิจารณ์ผลการทดลอง	42
5.3	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	43
ภาคผนวก		44
	กิตติกรรมประกาศ	63
	เอกสารอ้างอิง	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 แสดงความชื้นของแครกเกอร์ที่เพิ่มขึ้นจนถึงสภาวะสมดุล	3
รูปที่ 2 แสดงความชื้นของเนื้อที่ลดลงจนถึงสภาวะสมดุล	3
รูปที่ 3 แสดงเครื่องมือวัดแบบ EG & G Dew point	12
รูปที่ 4 แสดงเครื่องมือวัดแบบ SINA Instrument	13
รูปที่ 5 แสดงเครื่องมือวัดแบบ Hair Hygrometer	14
รูปที่ 6 แสดงเครื่องมือวัดแบบ Vapor Pressure Manometer	15
รูปที่ 7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของโกโก้	23
รูปที่ 8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของแครกเกอร์	23
รูปที่ 9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของนมข้นหวาน	24
รูปที่ 10 เครื่องมือวัดค่า a_w ที่สร้างขึ้น	27
รูปที่ 11 แผงทำความเย็น	28
รูปที่ 12 คอมเพรสเซอร์	29
รูปที่ 13 แผงระบายความร้อน	30
รูปที่ 14 หัววัดความชื้น และขวดแก้ว	31
รูปที่ 15 เครื่องควบคุมอุณหภูมิ	32
รูปที่ 16 ตัวแสดงผล	33
รูปที่ 17 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของแครกเกอร์	37
รูปที่ 18 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของนมผง	37
รูปที่ 19 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของน้ำตาล	38
รูปที่ 20 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของไมโล	38
รูปที่ 21 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของลิเทียมคลอไรด์	39
รูปที่ 22 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของแมกนีเซียม	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคัลอไรด์ งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น 39

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญชาน(ต่อ)

หน้า

- รูปที่ 23 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า α กับเวลาแมกนีเซียมไนเตรด 40
- รูปที่ 24 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า α กับเวลาโซเดียมคลอไรด์ 40
- รูปที่ 25 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า α กับเวลาแอมโมเนียมซัลเฟต 41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงค่า a_{ω} ที่ 25 องศาเซลเซียสของสารละลายอิมัลชัน	10
ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบวิธีหาค่า a_{ω} โดยใช้เครื่องมือพิเศษ	11
ตารางที่ 3 แสดงความชื้นสัมพัทธ์โดยใช้กรดซัลฟูริก	18
ภาคผนวก	
ตารางที่ 1 แสดงค่า a_{ω} ของแครกเกอร์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น	45
ตารางที่ 2 แสดงค่า a_{ω} ของแครกเกอร์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina	46
ตารางที่ 3 แสดงค่า a_{ω} ของน้ำตาลตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น	47
ตารางที่ 4 แสดงค่า a_{ω} ของน้ำตาลตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina	48
ตารางที่ 5 แสดงค่า a_{ω} ของนมผงตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น	49
ตารางที่ 6 แสดงค่า a_{ω} ของนมผงตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina	50
ตารางที่ 7 แสดงค่า a_{ω} ของไมโลตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น	51
ตารางที่ 8 แสดงค่า a_{ω} ของไมโลตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina	52
ตารางที่ 9 แสดงค่า a_{ω} ของลิเทียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น	53
ตารางที่ 10 แสดงค่า a_{ω} ของลิเทียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina	54
ตารางที่ 11 แสดงค่า a_{ω} ของแมกนีเซียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง ที่สร้างขึ้น	55
ตารางที่ 12 แสดงค่า a_{ω} ของแมกนีเซียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของ เครื่อง Novasina	56
ตารางที่ 13 แสดงค่า a_{ω} ของแมกนีเซียมไนเตรดตามเวลาต่าง ๆ ของ เครื่องที่สร้างขึ้น	57
ตารางที่ 14 แสดงค่า a_{ω} ของแมกนีเซียมไนเตรดตามเวลาต่าง ๆ ของ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกา
เครื่อง Novasina 58

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 15 แสดงค่า a_{ω} ของโซเดียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของ เครื่องที่สร้างขึ้น	59
ตารางที่ 16 แสดงค่า a_{ω} ของโซเดียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของ เครื่อง Novasina	60
ตารางที่ 17 แสดงค่า a_{ω} ของแอมโมเนียมซัลเฟตตามเวลาต่าง ๆ ของ เครื่องที่สร้างขึ้น	61
ตารางที่ 18 แสดงค่า a_{ω} ของแอมโมเนียมซัลเฟตตามเวลาต่าง ๆ ของ เครื่อง Novasina	62

บทที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความดันไอของน้ำในอาหาร

น้ำเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอาหารทุกชนิด ซึ่งในอาหารแต่ละชนิด จะมีน้ำเป็นส่วนประกอบในปริมาณไม่เท่ากัน และจากคุณสมบัตินี้ทำให้สามารถจัดหมวดหมู่อาหารได้ ตามปริมาณน้ำที่มีอยู่ในอาหารได้ค่า e_w จะวัดค่าได้เป็นปริมาณน้ำอิสระที่มีอยู่ในอาหาร ซึ่งน้ำประเภทนี้จะทำให้เกิดการเน่าเสียในอาหาร เนื่องจากเป็นปริมาณน้ำที่จุลินทรีย์สามารถนำไปใช้ในการเจริญเติบโต สืบพันธุ์ และปฏิกิริยาเคมีต่าง ๆ ดังนั้นทำให้ต้องมีการควบคุมไม่ให้มีปริมาณน้ำพอสำหรับจุลินทรีย์นำไปใช้ จึงได้สร้างเครื่องวัดค่า e_w มาใช้ และทดสอบหาปริมาณน้ำที่พอเหมาะไม่ให้อาหารเกิดการเน่าเสีย

ในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทั่ว ๆ ไป จะต้องทำการวัดหาค่า e_w ของวัตถุดิบก่อนที่จะนำไปผ่านกระบวนการแปรรูปอาหารจะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง และสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้คณะนักศึกษาจึงทำการศึกษา และออกแบบเครื่องวัดค่า e_w ขึ้นซึ่งเครื่องที่ได้ทำการศึกษา และสร้างขึ้นมามีคุณสมบัติเพิ่มเติมจากเครื่องที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ มีราคาต่ำกว่าท้องตลาด และสามารถประหยัดเวลา อุปกรณ์ในการทดสอบ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในห้องปฏิบัติการได้

1.1 น้ำในอาหาร

น้ำในอาหาร คือ ส่วนประกอบของอาหารโดยทั่วไป อาจอยู่ในผลึกของสาร เช่น น้ำตาล และเกลือ แต่จะมีปริมาณน้อย ส่วนเซลล์ของพืช และสัตว์จะประกอบด้วยน้ำเป็นจำนวนมาก เช่น ผักโขมเขียว มีปริมาณน้ำเป็นส่วนประกอบมากถึง 90 % หรือมากกว่านี้

1.2 ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์ หมายถึง ความดันไอน้ำของน้ำในอากาศ (P_w) เมื่อเทียบกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
ความดันของไอน้ำบริสุทธิ์ (P_w มีหน่วยเป็น mmHg) ที่อุณหภูมิเดียวกันอาจเขียนแทนด้วยสมการดังนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่เบ็ดเตล็ดเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\%RH = (P_w / P_o) 100$$

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง Relative Humidity กับ A

จากการทดลองหนึ่ง ซึ่งสามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่าง %RH กับ a_w ได้ดังนี้ คือ เมื่อเราทดลองควบคุมอุณหภูมิที่ 25 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 75 % ในภาชนะปิดอาหารที่นำมาใช้ในการทดลอง 2 ชนิด คือ แครกเกอร์ กับ เนื้อสด เริ่มแรกใส่แครกเกอร์ลงในกล่องควบคุมดังกล่าว ซึ่งแครกเกอร์มีความชื้นเริ่มต้น 3 % โดยน้ำหนัก(มาตรฐานเปียก) เมื่อทิ้งไว้ประมาณ 8 วัน พบว่ามีความชื้นเพิ่มขึ้นเป็น 12 % แม้จะทิ้งไว้นานเท่าใดก็ตาม ณ จุดนี้เรียกว่า ความชื้นสมดุล (equilibrium moisture content) การทดลองตัวอย่างที่ 2 ใช้เนื้อสดที่ความชื้นเริ่มต้น 60 % ทำการทดลองเช่นเดียวกับการทดลองแรก ปรากฏว่าความชื้นจะลดลงถึงจุดสมดุลที่ 20 % ดังกราฟ (รูปที่ 1 และ รูปที่ 2)

หลังจากนั้นนำอาหารตัวอย่างมาใส่ขวดปิดสนิททั้ง 2 ตัวอย่าง ซึ่งมีช่องว่างอากาศด้านบนอาหารเล็กน้อย ปรากฏว่า จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอธิบายได้ดังสมการ

$$\text{จาก } U = U_o + RT \ln a \quad (2)$$

U : ค่า chemical potential

R : ค่าคงที่ก๊าซ

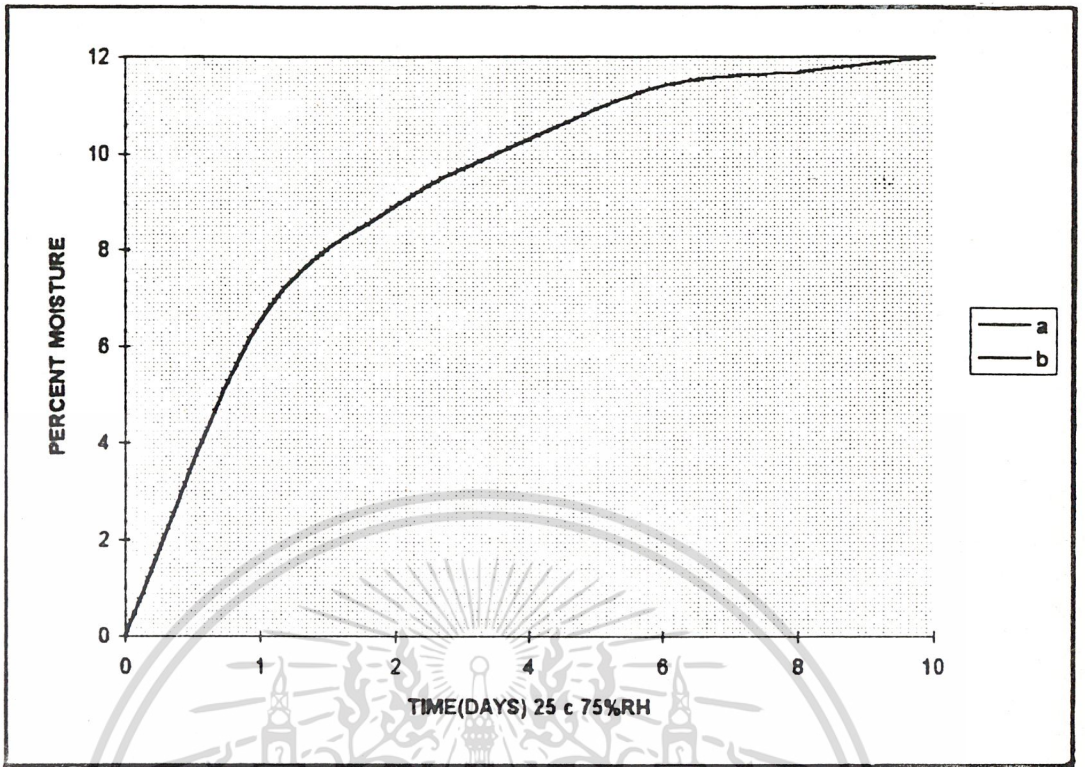
T : อุณหภูมิ

a : activity ของส่วนที่ต้องการคิด

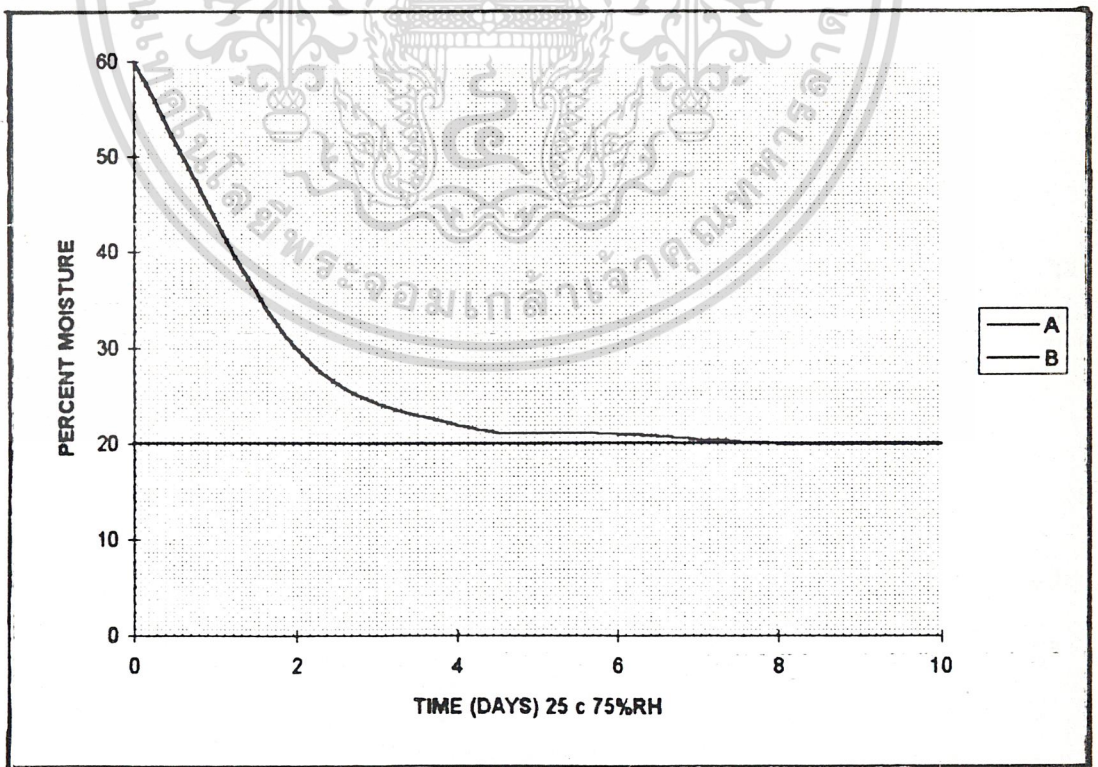
จากการทดลองเมื่อนำอาหารมา 2 ตัวอย่างมาใส่ขวดรวมกัน จะสังเกตว่าไม่มีการแลกเปลี่ยนความชื้นซึ่งกันและกัน จึงสรุปได้ว่ามีภาวะสมดุลเท่ากัน

$$(U_{\text{แครกเกอร์}}) = (U_{\text{เนื้อสด}}) \quad (8)$$

จากสมการข้างต้นจะได้ว่า เมื่อ U_o, R, T คงที่

รูปที่ 1 แสดงความชื้นของแครกเกอร์ที่เพิ่มขึ้นจนถึงสภาวะสมดุล

รูปที่ 2 แสดงความชื้นของเนื้อสาคูที่ลดลงจนถึงสภาวะสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$(a_w)_{\text{เนื้อสด}} = (a_w)_{\text{แครกเกอร์}} = (a_w)_{\text{อากาศเหนืออาหารตัวอย่าง}} \quad (4)$$

คือ ทั้งระบบที่มีทั้ง เนื้อสด , แครกเกอร์ และ อากาศเหนืออาหารตัวอย่างภายในขวดปิดสนิท มีค่า a_w เท่ากัน จึงไม่เกิดการถ่ายเทความชื้นให้แก่กัน เมื่อเข้าสู่สภาวะสมดุลย์

1.4 ความสัมพันธ์ของค่า water activity และ moisture sorption ในอาหาร

จากผลการทดลองพบว่า chemical potential และ activity ของน้ำ ทั้งอากาศ เนื้อสด และ แครกเกอร์ มีค่าเท่ากัน เราสามารถใช้สมการทางเทอร์โมไดนามิกส์อีก สมการหนึ่ง เพื่อนิยามความหมาย activity ของน้ำกล่าวคือ ในสภาวะที่เป็นก๊าซภายใต้สภาวะ ปกติ activity ของโมเลกุลก๊าซชนิดหนึ่งจะเท่ากับความดันของก๊าซชนิดนั้นหารด้วยความดัน ของก๊าซทั้งระบบ และถ้าที่อุณหภูมิเดียวกัน การที่ก๊าซชนิดนั้นอิ่มตัวในที่ว่างแห่งหนึ่งหมายความว่า มีโมเลกุลของก๊าซชนิดอื่นของก๊าซเข้ามาในระบบ โมเลกุลนั้นจะควบแน่นออกมาเป็นของเหลว หรือตกผลึกออกมาเป็นของแข็ง

จากสมการสำหรับไอน้ำและ activity ของน้ำในไอ (นักวิทยาศาสตร์ทางอาหาร) เรียกค่านี้ว่า a หรือ a_w จะได้ว่า

$$a_w = P_w / P_o \quad (5)$$

จากสมการนี้ใกล้เคียงกับสมการที่ 1 ซึ่งสามารถบอกเราได้ว่า ถ้าเราทราบความ ขึ้นสัมพันธ์ของน้ำในอากาศในภาชนะปิด เราก็สามารถทราบค่า a_w ของอากาศได้จากสมการที่ 6

$$a_w = \%RH / 100 \quad (6)$$

เนื่องจากน้ำในอาหารทั้งสองชนิดหลังการทดลองจะเข้าสู่สภาวะสมดุลกับน้ำในอากาศค่า a_w ของอาหารจะมีค่าเท่ากับค่า a_w ของอากาศซึ่งเราสามารถวัดได้จากสมการที่ 6 ถ้าเราทราบ \%RH ของอากาศ เมื่อน้ำในอาหารเข้าสู่สภาวะสมดุล กับอากาศที่อยู่รอบๆ บางครั้งค่า a_w สามารถที่จะนิยามได้อีกค่าหนึ่ง คือเป็น \%ERH (equilibrium relative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$a_w = \%ERH / 100$$

(7)

สิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องคำนึงถึงนั้นคือการวัดค่า a_w ของอาหาร โดยการวัด a_w (หรือ $\% ERH$) ของอากาศบริเวณที่วางเหินอาหารในภาชนะปิดจำเป็นที่จะต้องให้อากาศอยู่ในสภาวะสมดุล และประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ อาหารที่มีความชื้นต่างกัน จะมีค่า a_w ต่างกันขึ้นอยู่กับสภาวะของน้ำในอาหารนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความชื้นกับค่า a_w เรียกว่า moisture sorption isotherm การใช้คำว่า isotherm เนื่องจากอุณหภูมิที่วัดจะต้องคงที่ (ดูจากสมการที่ 2)

1.5 คุณสมบัติของอาหารที่มีผลต่อค่า a_w

คุณสมบัติของอาหาร และปฏิกิริยาระหว่างน้ำกับส่วนประกอบของอาหารจะมีผลต่อปริมาณการจับตัวกันของน้ำ ถ้าการจับตัวกันของน้ำแน่นหนา จะทำให้ U หรือค่า a_w ต่ำ และส่งผลต่อคุณภาพของอาหารด้วย ซึ่งมีหลักเกณฑ์ 3 ข้อ ที่มีผลต่อค่า a_w คือ

1.5.1 Colligative effect

เมื่อนำตัวถูกละลายที่เป็นของแข็งละลายลงในน้ำ ตัวถูกละลายนี้จะทำปฏิกิริยากับน้ำเป็น 3 มิติ คือ dipole - dipole , ionic และเป็นพันธะไฮโดรเจน คือ ขั้วของน้ำซึ่งมีประจุจะเกาะติดกับตัวถูกละลายทำให้คุณสมบัติของน้ำเปลี่ยนแปลง โดยจะสัมพันธ์กันโดยตรงระหว่างปริมาณตัวถูกละลายที่ใส่ลงไป กับ โมเลกุลของน้ำ ซึ่งปฏิกิริยานี้เรียกว่า

Colligative effect

ตัวถูกละลายที่ใส่ลงไปจะปลด a_w ของอาหาร และอากาศเหนือสารละลายด้วย สามารถอธิบายได้ด้วยสมการ

$$a_w = r \cdot N_{\text{น้ำ}} \quad (8a)$$

$$N_{\text{น้ำ}} + N_{\text{สารละลาย}}$$

N น้ำ : โมลของน้ำในสารละลาย

N สารละลาย : โมลของตัวถูกละลาย

ค่าของ r จะแบ่งได้เป็น 2 กรณี คือ

- ถ้ามีการละลายอย่างสมบูรณ์ เช่น น้ำตาล , เกลือ ค่าของ $r = 1$
- ถ้ามีการละลายแบบไม่สมบูรณ์ ได้แก่ สารที่มีโมเลกุลใหญ่ เช่น ยูน , แป้ง และโปรตีน ค่า r จะน้อยกว่า 1

เพื่อจะแสดงผลของ Colligative จะมีการทำนายค่า a_w สำหรับ 1 โมลของ NaCl ซึ่งมีน้ำหนักโมเลกุล = 58.45 โดยเติมน้ำลงไป 1,000 กรัม

$$a_w = \frac{1,000/18}{(1,000/18) + (58.45/58.45) \times 2} = 0.965$$

เลข 2 ในสมการข้างต้น คือ ชนิดของตัวถูกละลายที่รวมกันเป็นสารละลายจากสมการค่า $r = 1$ เนื่องจากเป็นการละลายของสารละลายที่สมบูรณ์แล้วค่า a_w ที่วัดได้สำหรับ 1 โมลของ NaCl = 0.969

ดังนั้น $r = \frac{0.969}{0.965} = 1.004$

ซึ่งค่า r ที่ได้ใกล้เคียงกับ 1

คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของ Colligative คือ การลดลงของจุดเยือกแข็งและสามารถหา a_w ได้จากสมการความสัมพันธ์

$$\text{ผลต่าง } T = 1.86 N$$

โดยที่ ผลต่าง T : ความแตกต่างของอุณหภูมิ

ถ้ารู้ค่า ผลต่าง T ก็สามารถหาค่า N' ได้ แล้วนำไปแทนในสมการ 8a จะได้ a_{w}

1.5.2 Capillary effect

สิ่งที่มีผลทำให้ค่า a_{w} ลดลงข้อที่ 2 ก็คือ Capillary effect ซึ่งเกิดในอาหารประเภทที่มีน้ำอยู่ในรูปเซลล์ของหลอด ความดันไอของอาหารประเภทนี้จะน้อยกว่าปกติ ยิ่งหลอดเล็กมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้ a_{w} ลดลงมาก ผลของ Capillary จะเกิดในทุก ๆ ช่วงที่อุณหภูมิคงที่สำหรับวัสดุที่นองตัวได้ จะดูดน้ำได้มาก เนื่องจากมีพื้นที่ที่เป็นรูพรุนมากจึงทำให้ค่า a_{w} สูงขึ้น เมื่อความชื้นสูง ๆ แรงยึดเหนี่ยวระหว่างน้ำจะเกิดขึ้นอย่างหลวม ๆ

1.5.3 ปฏิริยาที่พื้นผิว

น้ำจะทำปฏิริยาโดยตรงกับกลุ่มของเคมีชนิดอื่น โดยแรง dipole - dipole, พันธะไฮออนิก (H_3O^+, OH^-), แรงวาเลนต์วอลล์ (vander wall) และ พันธะไฮโดรเจน ซึ่งแรงเหล่านี้ต้องการเพิ่มเติมในการเปลี่ยนให้เป็นไอ เป็นผลทำให้ a_{w} ลดลงซึ่งผลดังกล่าวจะเกิดขึ้นทุก ๆ ช่วงอุณหภูมิคงที่ แต่จะเกิดขึ้นมากในช่วงที่ค่า a_{w} ต่ำ ๆ ส่วนที่สำคัญที่สุด คือ ค่า monolayer ซึ่งส่วนนี้จะทำปฏิริยากับโมเลกุลของน้ำที่ล้อมรอบจึงทำให้สถานะตัวมันเป็นของเหลว ทั่วไปแล้วจะเกิดปฏิริยาที่ต่ำกว่าความชื้นระดับนี้ ซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลางทำให้เกิดขึ้นตามอัตราที่ต้องการ

1.6 วิธีการวัดค่า a_{w}

จนปัจจุบัน วิธีการวัดค่า a_{w} หรือ $\%ERH$ ในอาหารมีพื้นฐานซึ่งปรับปรุงมาจากการวัดในทางอุตุนิยมวิทยาเพื่อที่จะวัดความชื้นสัมพัทธ์ของบรรยากาศ เนื่องจากว่าเกือบทุกวิธีที่ใช้ของนักวิทยาศาสตร์การอาหาร เพื่อบอกปริมาณความชื้นที่วัดในบรรยากาศปิดสนิทที่อยู่ในสภาวะสมดุล เริ่มมีความสนใจเพิ่มขึ้นในทางวิทยาศาสตร์เนื่องจากว่ามีค่า a_{w} มีความสัมพันธ์กับอาหารได้หลายทาง และเห็นประโยชน์ได้ชัดเจนขึ้น การควบคุม a_{w} ระหว่างกระบวนการแปรรูปอาหารการบรรจุ การเก็บรักษา มีการพัฒนามาใช้ให้ได้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น มีเครื่องมือวัดจำนวนมากที่ผลิตมาขายในทางการค้าแต่ไม่มีเครื่องมือใดที่จะมาประยุกต์ใช้ได้กับงานทุกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในองค์กรศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เช่น ขบวนการเก็บรักษา แต่ค่าที่วัดได้ก็เป็นที่น่าพอใจ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการวัดค่า a_w มีวิธีการวัดได้หลายแบบ เช่น

1. a_w หรือ %ERH
2. ความชื้นสัมพัทธ์ของบรรยากาศ
3. Total moisture

เฉพาะข้อ 1 เท่านั้นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัด a_w และ %ERH ซึ่งสัมพันธ์กับอาหาร ส่วนข้อ 2 เป็นการวัดความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศที่ปกคลุมรอบ ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับอาหาร ข้อ 3 เป็นการวัดปริมาณน้ำทั้งหมด โดยไม่ว่าจะมีน้ำมีพันธะอะไรในอาหาร ทั้ง 3 วิธีสามารถนำมาสัมพันธ์กับ a_w ได้ด้วย Sorption Isotherm

1.6.1 คุณสมบัติของเครื่องมือวัดค่า a_w ที่ต้องการ

เครื่องมือวัด a_w ก็ไม่ต่างจากเครื่องมือวัดทั่วไปคือ มีความถูกต้อง สามารถซ่อมบำรุงได้ง่าย ความเร็วในการวัด ราคาถูก ขนาดกระทัดรัด สะดวกต่อการใช้งาน ทนทาน ด้านความถูกต้อง และแม่นยำมีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากว่าค่าที่ได้จะคลาดเคลื่อน และยอมรับได้มีผิดพลาดประมาณ 0.02 a_w ส่วนช่วงการเก็บรักษาของอาหาร ต้องอาศัยความถูกต้องอย่างมาก ถือว่าค่าช่วงนี้เป็นค่าวิกฤต ฉะนั้นการควบคุมค่าวิกฤต จะต้องวัดค่าได้ผิดพลาดไม่เกิน 0.005 คือ ค่าช่วงวิกฤตต้องรายงานค่าถึงทศนิยม 3 ตำแหน่ง

การวัดค่า a_w ในกระบวนการผลิต คุณสมบัติที่สำคัญของเครื่องมือวัด คือ ความทนทาน และความสะดวกในการทำความสะอาดหัววัด การจดบันทึก ถ้าต้องการวัดในโรงงานที่จุดต่างๆ เช่น การวัดในโกดัง คุณสมบัติของเครื่องมือวัดต้องเคลื่อนย้ายได้สะดวก เครื่องที่เหมาะสมสำหรับสภาวะช่วงนี้ คือ slim phycrometer สำหรับการวัด a_w ส่วนใหญ่ อาหารที่จะวัดต้องสัมผัสกับอาหารรอบนอก ปกติแล้วจะแนะนำให้มีที่ช่วงเหนืออากาศ น้อยที่สุดเพื่อให้เข้าสู่สภาวะสมดุลอย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาชนะสำหรับใส่อาหารตัวอย่างควรมีขนาดเล็กที่สุด แต่ปัจจัยนี้ก็อาจแปรเปลี่ยนได้ขึ้นอยู่กับแต่ละวิธี

การวัดค่า %RH ของอาหารอาจแบ่งเป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1.6.2 วิธีที่ใช้เครื่องมือต่างๆ ซึ่งทำได้หลายวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อการค้าหรือการเผยแพร่ได้
1.6.2.1 วิธีใช้ Salt-Impregnated Filter Paper วิธีนี้อาศัยหลักความจริงที่ว่า เกลือจะ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ละลายจนกว่าความชื้นรอบ ๆ ตัวมันสูงขึ้นถึงจุดอิ่มตัวของมันเอง

วิธีการวัดทำได้โดย แข่งกระดาษกรองที่ตัดเป็นแถบยาว ๆ ในสารละลายอิ่มตัวของเกลือชนิดต่างๆ ตากให้แห้งแล้วติดกับฝาด้านในของ Petri-dish ใส่อาหารที่จะหา a_w ใน Petri-dish แล้วปิดฝาให้สนิทเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 ชั่วโมงถ้ากระดาษกรองดูดความชื้นก็แสดงว่าอาหารมี a_w สูงกว่าเกลือจากกระดาษกรอง a_w ของอาหารจะมีค่าอยู่ระหว่างค่าสูงสุดเมื่อกระดาษกรองเปียก กับค่าต่ำสุดเมื่อกระดาษกรองแห้ง ข้อจำกัดและความถูกต้องในการวัด ขึ้นอยู่กับการเลือกชนิดของเกลือที่ใช้สำหรับเตรียมกระดาษกรอง

1.6.2.2 วิธี Humidity - induced colour changes วิธีนี้อาศัยการเปลี่ยนสีของ Cobalt thiocyanate ตาม %RH นำกระดาษกรองที่ชุ่มด้วยเกลือ Cobalt thiocyanate และสมดุลกับบรรยากาศเหนืออาหารที่วัด ไปเทียบกับสีมาตรฐานที่ทราบค่า a_w วิธีนี้ สามารถหาค่า a_w ในช่วง 0.3 - 1.0 และใช้เวลาเพียง 2 ชั่วโมง

1.6.2.3 วิธี Water sorption isotherm วิธีนี้อาศัย Water sorption isotherm มาตรฐาน นำอาหารที่จะหา a_w ใส่ใน desiccator ที่มีโปรตีนแห้งหรือ Micro crystalline cellulose ที่ทราบน้ำหนักแน่นอน ปล่อยให้ถึงภาวะที่สมดุล ปริมาณน้ำที่ดูดซับโดยโปรตีนหรือ เซลลูโลส ขึ้นอยู่กับค่า a_w เริ่มแรกของอาหาร และสามารถอ่านจาก Water sorption isotherm มาตรฐาน วิธีนี้ใช้ได้ผลมาแล้วกับผลิตภัณฑ์เนื้อ นม ขนปังและอาหารสัตว์

1.6.2.4 วิธีการประมาณค่า a_w โดยใช้กราฟ (graphic interpolation)

ค่าจำกัดความชื้นหนึ่งของ a_w คือ ค่าความชื้นสมดุลซึ่งสารไม่มีการดูดหรือสูญเสียความชื้นที่อุณหภูมิใด ๆ ในทางปฏิบัติสามารถนำแนวคิดนี้มาประมาณค่า a_w ได้โดยมีความถูกต้องพอสมควร โดยปกติการหาจุดที่สารไม่มีการดูดหรือสูญเสียน้ำต้องเสียเวลานานมาก เราสามารถประมาณค่านี้ได้จากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักของน้ำที่ดูดหรือสูญเสียภายในภาวะปิดที่ควบคุมความชื้นสัมพัทธ์ระดับต่าง ๆ ซึ่งโดยวิธีนี้ปกติจะใช้เวลาเพียง 1-2 ชั่วโมง เมื่อเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

034811

กำหนดกับความชื้นสัมพัทธ์ขึ้นมาเขียนกราฟแล้วจะได้ความสัมพันธ์ค่า a_w โดยเทียบเอาที่จุดตัดของกราฟดังกล่าวกับเส้นที่การเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำหนักเท่ากับ 0 ซึ่งที่จุดดังกล่าวนำมาหาร 100 ถือเป็นค่าประมาณของ a_w ของสารนั้น ในการหาค่าดังกล่าวต้องใช้ภาชนะปิดอย่างน้อย 4 ค่าความสัมพันธ์

ตารางที่ 1 แสดงค่า a_w ที่ 25 องศาเซลเซียส ของสารละลายเกลืออิมิตัวจากเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ

สารละลาย เกลืออิมิตัว	Washburn 1926	Wexler&Hasegava 1954	Rockland 1960	West Stokes&Robinson 1972	1949
$\text{LiCl} \cdot \text{H}_2\text{O}$	0.15	0.124	0.12	0.15	0.11
$\text{KC}_2\text{H}_3\text{O}_2$	0.20	-	0.29	0.20	0.22
$\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.33	0.336	0.33	-	0.33
K_2CO_3	-	-	0.44	0.44	-
$\text{Mg}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.55	0.549	0.52	0.52	0.53
NaCl	0.76	0.755	0.75	-	0.75
$(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$	0.81	0.806	0.79	0.81	-
CdCl_2	-	-	0.82	-	-
Li_2SO_4	-	-	0.85	-	-
K_2CrO_4	0.88	-	0.88	0.88	-
KNO_3	0.94	0.932	0.94	-	0.93
Na_2HPO_4	0.95	-	0.98	0.95	-
K_2SO_4	0.97	0.969	0.97	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
*ที่มา Moisture Sorption อ้างโดย Labuza (1984)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3 วิธีที่ต้องใช้เครื่องมือพิเศษ

ชนิดของเครื่องมือช่วง a_w ที่วัดความถูกต้อง และเวลาสมมูล แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบวิธีหาค่า a_w โดยใช้เครื่องมือพิเศษ

เครื่องมือ	ช่วง a_w ที่วัด	ความถูกต้อง	เวลาสมมูล
E.G and G Dew point Hygrometer	0.72 - 1.00	0.003	2-3 ชั่วโมง
Laboratory made dew point Hygrometers	0.75 - 0.99	0.003	15 นาที
Hydrodynamics Hygrometer	0.05 - 0.99	0.005	1-24 ชั่วโมง
Sina equihygroscope	0.02 - 0.99	0.002	0.5-24 ชั่วโมง
Phys-chemical Hygrometer	0.11 - 0.92	0.016	1 ชั่วโมง
Luff hair hygrometer	0.4 - 1.0	0.02	3 ชั่วโมง
Wescor psychrometer	0.935 - 1.0	-	1 ชั่วโมง
Vapour pressure manometer	0.0 - 0.9	0.005	1 ชั่วโมง

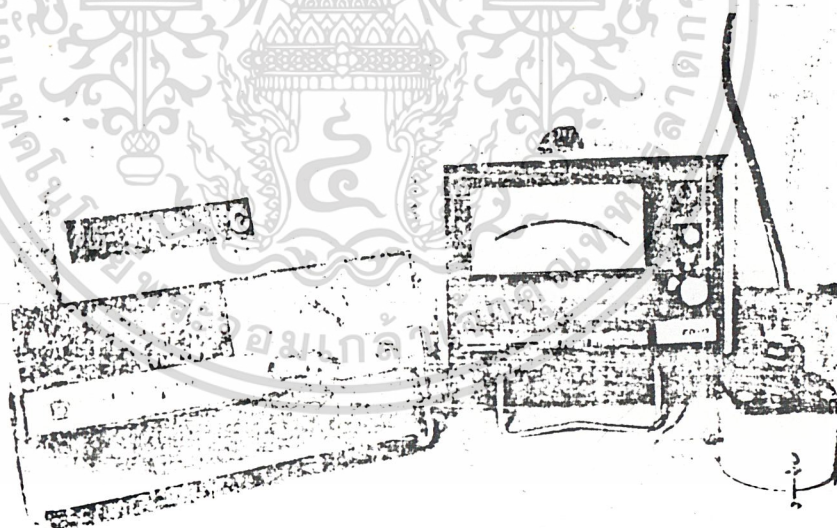
* ที่มา Prior(1979)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งรายละเอียดของวิธีวัดแบบเครื่องมือพิเศษมีดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือวัดแบบ EG. and G Dew point Hygrometer

Cambridge System, Newton, Mass, U.S.A ได้ทำการต่อตัว sensor dew point เข้ากับห้องทดลองที่ใส่ตัวอย่าง ซึ่งห้องทดลองนี้ทำจากสาร PVC ตัว sensor dew point จะมีกระบอกที่ทำให้เย็นโดยตัว Thermoelectric cooler เพื่อทำให้ห้องทดลองมีจุดอิ่มตัวที่บรรยากาศ เมื่อมีขบวนการควบแน่นเกิดขึ้นจะมีหยดน้ำเกาะที่กระบอก ตัว sensor จะทำงานและวัดค่าที่จุดนี้ ซึ่งจุดนี้จะเป็นจุดที่ห้องทดลองเกิดสภาวะสมดุล ก็จะได้ค่า e_w เวลาที่ใช้ในการทำให้เกิดภาวะสมดุลประมาณ 2-3 ชั่วโมง ค่า e_w ของตัวอย่างจะสามารถคำนวณได้จาก อัตราส่วนระหว่างความดันไอน้ำที่อุณหภูมิของกระบอก และอุณหภูมิของห้องทดลอง ซึ่งอุณหภูมินี้สามารถอ่านได้จาก Thermo couple

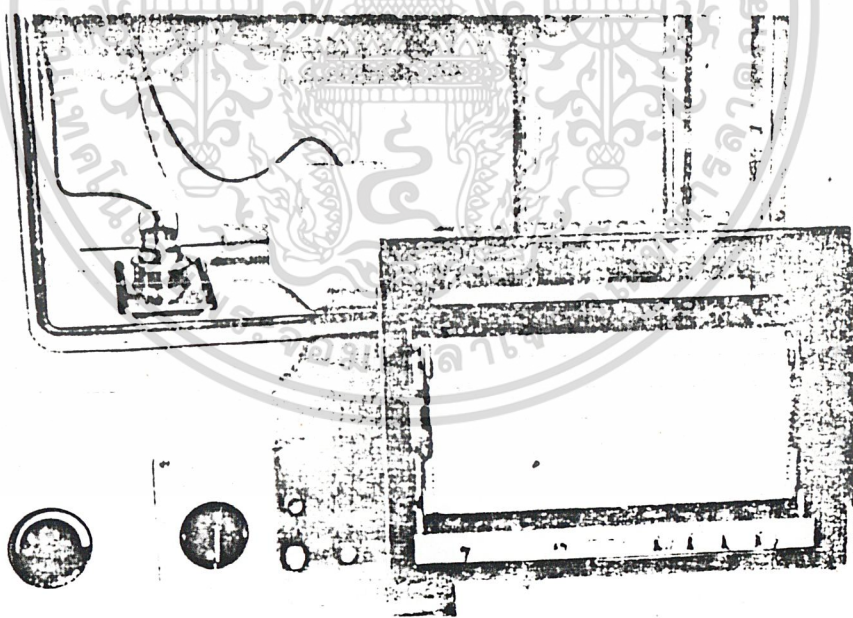

รูปที่ 3 ภาพเครื่องมือวัดแบบ EG and G Dew point

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือวัดแบบ SINA Instrument

วิธีนี้ใช้หลักการนำไฟฟ้าของ lithium chloride เป็นมาตรฐาน และนำสารตัวอย่างมาวัดค่าความนำไฟฟ้า เพื่อเปรียบเทียบความต่างศักย์ แล้วนำค่าที่ได้มาแปรเป็นค่า α_{u} เครื่องมือวัดชนิดนี้จะประกอบด้วยขวดเล็ก ๆ ที่ใช้สำหรับใส่สารตัวอย่างพร้อมกับมีฝาปิด ค่าการนำไฟฟ้าของ lithium chloride ที่สมดุลในอุปกรณ์การวัด จะเปลี่ยนไปตามความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศที่อยู่รอบ ๆ การหาค่า α_{u} ของสารตัวอย่างที่ทดสอบจะใช้อุปกรณ์หรือตัว sensor ซึ่งตัว sensor นี้ต่ออยู่กับตัววัดค่าความต่างศักย์ที่จะแสดงค่าออกมาในรูปแบบของความชื้นสัมพัทธ์ดังรูป ในระหว่างที่วัดค่าต้องรักษาอุณหภูมิให้คงที่

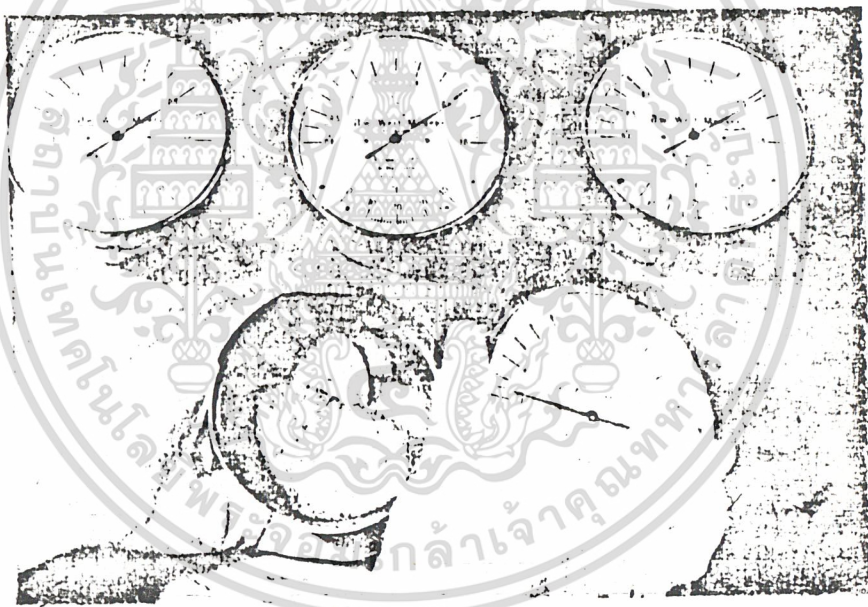

รูปที่ 4 ภาพเครื่องมือวัดแบบ SINA Instrument

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เครื่องมือวัดแบบ Hair Hygrometer

วิธีการนี้ใช้หลักการเดียวกันกับ เส้นผมของมนุษย์ที่จะดูดความชื้น แล้วเส้นผมที่บิดจะขยายตัวออกซึ่ง Hair Hygrometer จะใช้เกลียวของขนสัตว์ปลอมมาแทนเส้นผมต่อเข้ากับสปริง เพื่อแสดงค่าบนหน้าปัทม์ ตัวเครื่องจะเป็นกล่องสแตนเลส มีฝาปิด ซึ่งมีอุปกรณ์วัดอุณหภูมิ และความชื้นอยู่ภายใน เครื่องนี้จะใช้เวลาในการควบคุมความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ และจะมีประสิทธิภาพที่ความชื้น 85-100% ใช้เวลาในการวัด ประมาณ 3 ชั่วโมง และมีความผิดพลาด 0.03

รูปที่ 5 ภาพเครื่องมือวัดแบบ Hair Hygrometer

4. เครื่องมือวัดแบบ Vapor Pressure manometer

วิธีการทำงานของเครื่องวัด a_w ประเภทนี้ใช้หลักการของ manometer คือ จะนำสารตัวอย่างใส่หลอดทดลอง นำไปแช่แข็งที่อุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส จากนั้นจัดการเครื่องวัดให้เป็นสุญญากาศ ซึ่งภายในบรรจุน้ำมัน ซึ่งจะมียกระดับที่สมมาตรกัน จากนั้น นำตัวอย่างเปิดเข้าสู่ระบบ และอุ่นสารตัวอย่างให้มียุณหภูมิอยู่ในอุณหภูมิห้อง เมื่อสารอยู่ในอุณหภูมิปกติ จะเกิดความดันไอ จากสารตัวอย่างขึ้น ทำให้ระดับของเหลวมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากความดันที่แตกต่างกัน ทำให้เราสามารถวัดค่า a_w ของอาหารได้ แต่เครื่องชนิดนี้จะวัดค่า a_w ของอาหารพวกไขมันไม่ได้ และยังมีตัวแปรอีกหลายตัวที่ส่งผลกระทบต่อค่าวัด a_w เช่น ปริมาณไขมันที่ประกอบอยู่ ขนาดตัวอย่าง และขนาดของโมเลกุล

รูปที่ 6 ภาพเครื่องมือวัดแบบ Vapor Pressure manometer

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เครื่องมือวัดแบบ Chemical Method

จะใช้หลักการเดียวกันกับกระดาษวัด pH ซึ่งจะเปลี่ยนสีเมื่อเป็นกรด-เบส ที่ค่าต่างๆ โดยมีแบบสีเปรียบเทียบให้ เช่นเดียวกันคือ เราจะใช้สารเคมีบางตัว เมื่อจุดน้ำเข้ามาจะทำให้สีของสารเคมีเปลี่ยนแปลงในระดับต่างๆ ซึ่งสารเคมีที่สังเกตได้ง่ายจะเป็นพวก Calabrous bromide, chloride แต่เครื่องชนิดนี้ จะให้ผลคลาดเคลื่อนที่ เปอร์เซ็นต์ความชื้นต่ำกว่า 15.8% และมีช่วงสมคณกว้าง

1.7 การปรับเทียบค่า (Calibrate)

ในการเตรียมสารละลายมาตรฐานสำหรับปรับเทียบค่าของเครื่องที่สร้างขึ้นมา จำเป็นที่จะต้องใช้ได้กับทฤษฎี ความถี่ของการปรับเทียบค่าขึ้นอยู่กับวิธีการที่ใช้วัด ที่ปรากฏเห็นได้ชัด ได้แก่ เครื่องที่มีความไวในการวัดน้อย แม้จะทำการปรับเทียบค่าบ่อยครั้ง ก็ไม่ช่วยให้ค่าที่ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ความหมายของการปรับเทียบค่า e_{RH} คือ การให้ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้วัด ความชื้นของเครื่องมือไว้เหนือสารละลายอิ่มตัวของเกลืออนินทรีย์ ซึ่งถูกนำมาใช้มากที่สุด เนื่องจาก % RH ($\%RH = e_{RH} \times 100$) ของสารพวกนี้ ได้มีทดสอบค่าไว้ แล้วนำค่าที่เราวัดได้ มาปรับเทียบค่า

จากรายงานหลายฉบับไม่เห็นด้วยกับความแน่นอนของสารละลายเกลืออิ่มตัว จึงเป็นการยากที่จะประเมินความถูกต้องของเครื่องวัด e_{RH} แต่อย่างไรก็ตามนักวิจัยหลายคน ก็ยังยอมรับข้อมูลของสารละลายเกลืออิ่มตัว ซึ่งจะต้องเติมเกลือจำนวนมากเกินพอและปล่อยให้แห้งไว้ในช่วงเวลานานพอสมควร การปรับเทียบค่าจะทำที่อุณหภูมิเดียวกับที่เตรียมสารละลายเกลืออิ่มตัว ข้อควรระวัง ในการเตรียมสารละลายควรมั่นใจว่าไม่มีผลึกเกลือไหลผ่านผิวของสาร

ละลายอาจทำให้มีผลต่อค่า e_{RH} ที่วัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีลิขสิทธิ์ของเอกสารฉบับนี้ และขอสงวนสิทธิ์ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้สารละลายควรจะทำในช่วงค่า a_w ที่ประมาณไว้ สารละลายเกลือไม่อิ่มตัวอาจจะนำมาใช้เทียบค่า a_w ได้เช่นเดียวกัน ปกติถ้านำมาปรับเทียบค่าเกลือไม่อิ่มตัวจะต้องน้อยกว่า เพราะว่าความผิดพลาดของการชั่งน้ำหนัก หรือการปล่อยสารไว้ในสภาวะบรรยากาศ สารละลายที่จะคุดหรือสูญเสียความชื้นทำให้ผลออกมาผิดพลาด สารละลายไม่อิ่มตัวที่นิยมใช้ปรับเทียบค่าคือ สารละลายกรดซัลฟูริก สามารถตรวจสอบความเข้มข้นได้โดยการ titration จากตารางอุณหภูมิมีผลต่อค่า %RH ต่อขบวนการผลิตสารละลายชนิดอื่นก็ให้ผลเช่นเดียวกันกับกรดซัลฟูริก จากตารางที่ 2 อุณหภูมิมีความสำคัญอย่างยิ่งกับ %RH ของกรดซัลฟูริกนอกจากนั้น อุณหภูมิยังมีความสัมพันธ์กับ %RH ของสารละลายอื่นด้วย ดังนั้นวิธีการปรับเทียบค่า a_w ใดๆ ก็ตามควรคำนึงถึงอุณหภูมิที่ใช้ในการปรับเทียบค่าด้วย

เนื่องจากสารละลายที่ใช้ปรับเทียบค่าสามารถเตรียมได้ง่าย ดังนั้นสารปรับเทียบค่ายังมีได้พัฒนาให้มีการจำหน่ายทางการค้าอย่างไรก็ตามเมื่อซื้อเครื่องมือวัดค่า a_w ผู้ขายมักจะให้เกลือเทียบค่าชนิดเม็ดเป็นอุปกรณ์ประกอบด้วย

ตารางที่ 3 แสดงความชื้นสัมพัทธ์โดยกรดซัลฟูริก

เปอร์เซ็นต์ความ ชื้นสัมพัทธ์	กรดซัลฟูริกโดยเปอร์เซ็นต์น้ำหนัก(องศาเซลเซียส)			
	0	25	50	75
10	63.1	64.8	66.6	68.3
25	54.3	55.9	57.5	59.0
35	49.4	50.9	52.5	54.0
50	42.1	43.4	44.8	46.2
65	34.8	36.0	37.1	38.3
75	29.4	30.4	31.4	32.4
90	17.8	18.5	19.2	20.0

* ที่มา Wexler and Brombacher(1951)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการออกแบบและสร้างเครื่องวัด Water activity ที่มีราคาถูกลง
2. ทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องที่สร้างขึ้นและนำมาเปรียบเทียบกับเครื่องที่มีอยู่เดิม (เครื่องรุ่น MIK 3000 ของ Novasina)
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องวัด a_w ให้สามารถวัดตัวอย่างให้ได้พร้อมๆ กันทีละหลายๆ ตัวอย่าง โดยเพิ่มจำนวนหัว Probe วัดได้ตามที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การทดลองในการหาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างเครื่อง

ในการสร้างเครื่องเริ่มแรกจะต้องศึกษาหาข้อมูลให้ชัดเจนว่า ค่า a_{ij} มีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้ค่าของมันมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ โดยทั่วไปจะกล่าวว่า อนุกรมมีอิทธิพลต่อค่า a_{ij} เป็นอย่างมากกลุ่มนักศึกษาจึงได้ทำการทดลองนิสัจข้อมูลต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วโดยเปรียบเทียบการวัดค่า a_{ij} แบบมีการควบคุมอนุกรม กับการวัดค่า a_{ij} แบบไม่มีการควบคุมอนุกรม และที่ตัวอย่างเรานำมาทำการทดลองเปรียบเทียบระหว่างตัวอย่าง ก่อนการทดลองเก็บที่อนุกรมห้องกับตัวอย่างก่อนการทดลองที่เก็บที่อนุกรมควบคุม 25 องศาเซลเซียสด้วยเครื่องมือเก่าที่มีอยู่เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องต่อไป

การทดลองที่ 1 วัดค่า a_{ij} ที่อนุกรมห้อง โดยใช้เครื่อง Novasina

การทดลองที่ 2 วัดค่า a_{ij} ที่อนุกรมควบคุม 25 องศาเซลเซียสภายในตู้ควบคุมอนุกรม

การทดลองที่ 3 วัดค่า a_{ij} ที่เก็บตัวอย่างก่อนการทดลองที่ 25 องศาเซลเซียสแล้วทำ

การทดลองในตู้ควบคุมอนุกรม

2.1 จุดประสงค์

2.1.1 เพื่อวัดค่า a_{ij} ของอาหารแต่ละชนิดซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มอาหารในช่วงค่า a_{ij} ต่างๆ

ณ.ที่อนุกรมห้อง, ตู้ควบคุมอนุกรมที่ 25 องศาเซลเซียส และเก็บตัวอย่างก่อนการทดลองที่

25 องศาเซลเซียสแล้วนำไปทดลองที่สภาวะต่าง ๆ

2.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างที่ 25 องศาเซลเซียส กับที่อนุกรมห้อง

และเก็บตัวอย่างก่อนการทดลองที่ 25 องศาเซลเซียส

2.1.3 นำค่า a_{ij} ซึ่งเป็นตัวแทนของอาหารแต่ละกลุ่มที่วัดได้แต่ละกรณีที่ได้ใช้เปรียบเทียบกัน

2.1.4 หาข้อดีข้อเสียทั้ง 3 กรณีเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาติให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 วัสดุและอุปกรณ์

2.2.1 เครื่องวัดค่า a_w รุ่น MIK 3000 ของ Novasina ประกอบด้วย

2.2.1.1 จานสำหรับใส่ตัวอย่าง

2.2.1.2 ตลับอลูมิเนียมสำหรับป้องกันอากาศจากภายนอก

2.2.1.3 Prob วัดความชื้นและอุณหภูมิ

2.2.1.4 ตัวแสดงผลเป็นเปอร์เซ็นต์ความชื้นสัมพัทธ์ และอุณหภูมิ

2.2.1.5 Standard ซึ่งเป็นเกลือลิเทียมคลอไรด์ (LiCl) ความเข้มข้น 30 เปอร์เซ็นต์

2.2.1.6 แบตเตอรี่ ขนาด 9 โวลต์

2.2.2 ตัวแทนของอาหารแต่ละกลุ่มแบ่งตามช่วงค่า a_w ดังนี้

ช่วงค่า a_w สูง จะใช้ขนมหวานเป็นตัวแทนของอาหารกลุ่มนี้

ช่วงค่า a_w ปานกลาง จะใช้แครกเกอร์เป็นตัวแทนของอาหารกลุ่มนี้

ช่วงค่า a_w ต่ำ จะใช้ผงโกโก้เป็นตัวแทนของอาหารกลุ่มนี้

2.2.3 นาฬิกาสำหรับจับเวลา

2.2.4 เครื่องชั่งระบบดิจิทัล แบบ 2 จุดทศนิยม

2.3 วิธีการทดลอง

2.3.1 เตรียมอุปกรณ์สำหรับการวัดให้พร้อม ซึ่งมีดังนี้

2.3.1.1 ต่อ Prob วัดความชื้นและอุณหภูมิเข้ากับเครื่องอ่านระบบดิจิทัล

2.3.1.2 ทำการ calibrate เครื่องมีวัด ดังนี้

- โดยใช้สาร Standard ใส่ในตลับอลูมิเนียมป้องกันสภาวะจากภายนอก ปิดให้แน่น
- เสียบ Prob วัดความชื้น และอุณหภูมิเข้ากับตลับอลูมิเนียมที่เตรียมไว้
- เปิดเครื่องวัด และกดปุ่ม CAL
- รอจนกระทั่ง เครื่องวัดพร้อม คือประมาณ 75%RH และ 30 องศาเซลเซียส

2.3.2 ซั่งตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองดังนี้

นมข้นหวาน ปริมาณ 3 กรัม

แครกเกอร์ ปริมาณ 3 กรัม

ผงโกโก้ ปริมาณ 3 กรัม

2.3.3 นำตัวอย่างที่ได้มาใส่ในตลับอลูมิเนียมป้องกันสภาวะอากาศจากภายนอก ปิดให้แน่น

2.3.4 ทำการวัดโดย

- เลียบ Prob วัดความชื้นและอุณหภูมิเข้าในตลับอลูมิเนียม และกดปุ่ม MES เพื่อทำ

การวัดค่า

- วัด และอ่านค่าทุก ๆ 10 นาที
- ทำการวัดค่าจนกระทั่งได้ค่าที่คงที่

2.3.5 บันทึกผลลงตารางบันทึกผลการทดลอง

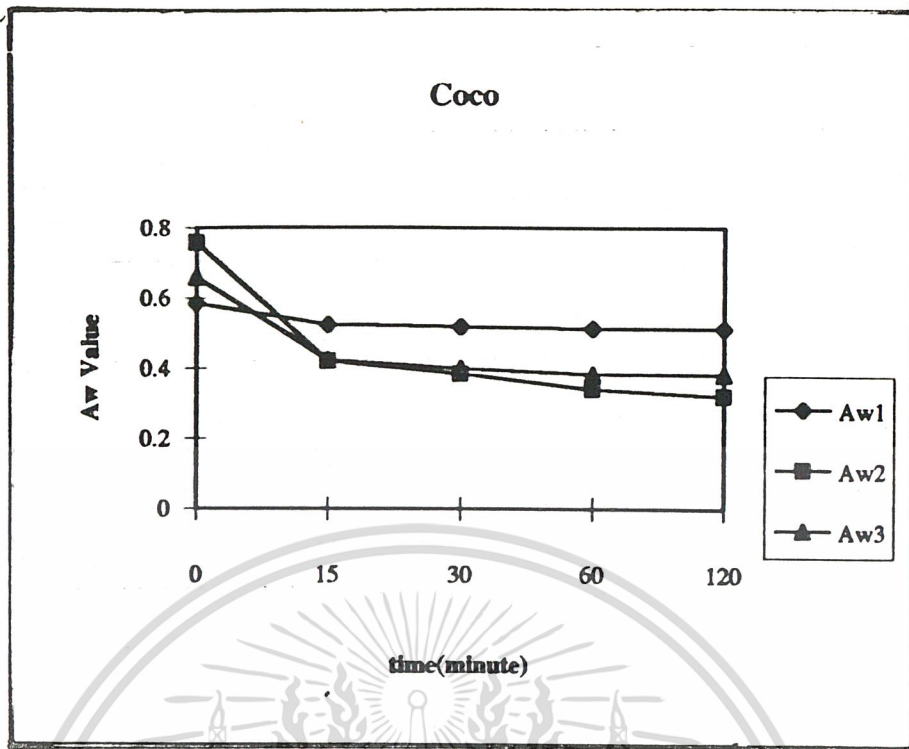
2.3.6 ทำการทดลองซ้ำ ตัวอย่างละ 3 ครั้ง

2.3.7 นำค่าที่บันทึกไว้มาเฉลี่ยแล้วนำมา plot กราฟเพื่อเปรียบเทียบค่าที่ทำกรวัดแต่ละแบบ

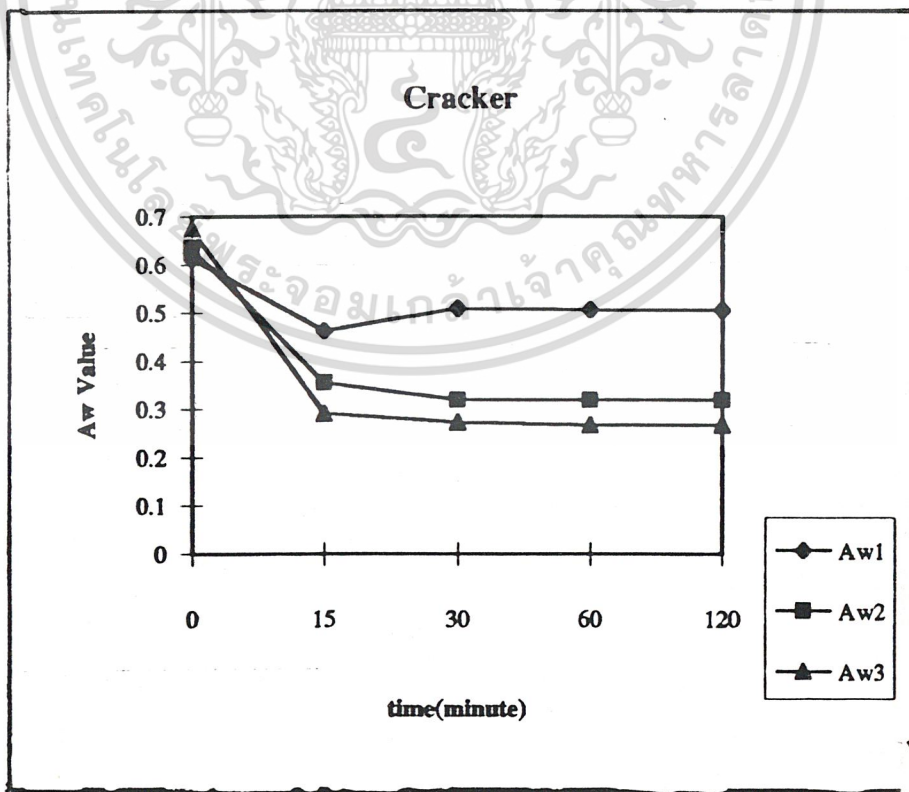
2.4 ผลการทดลอง

จากการทดลองที่วัดค่า a_w ในแบบต่างๆ กับเวลาจะได้ผลการทดลองที่ค่า

a_w เปรียบเทียบกันดังแสดงในกราฟ

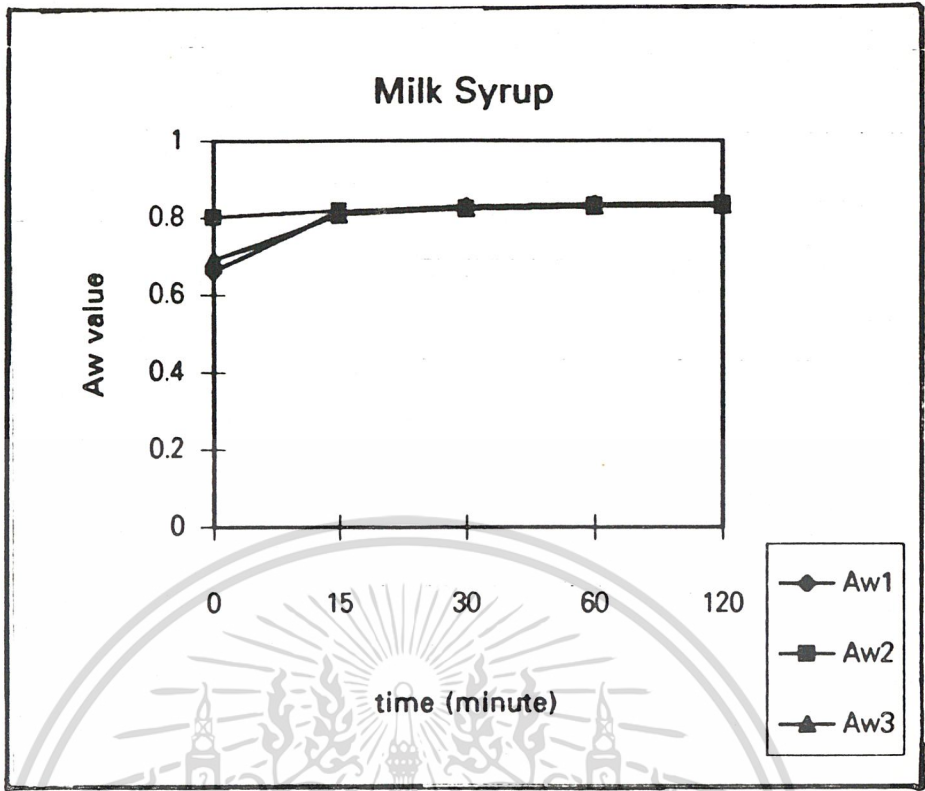

รูปที่ 7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของโกโก้

รูปที่ 8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของแครกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีเมลที่พิมพ์ที่ด้านหลังเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

รูปที่ 9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับเวลาของนมข้นหวาน

เมื่อ Aw1 เป็นค่า a_w เมื่อไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ

เมื่อ Aw2 เป็นค่า a_w เมื่อมีการควบคุมอุณหภูมิ

เมื่อ Aw3 เป็นค่า a_w เมื่อควบคุมอุณหภูมิของตัวอย่างก่อนการทดลอง และควบคุมอุณหภูมิ

2.5 สรุปผลการทดลอง

เมื่อนำค่า a_w ที่วัดได้จากการทดลองทั้ง 3 วิธี มาเปรียบเทียบกับจะได้ดังนี้

- นมชั้นหวาน

ค่า a_w ที่อุณหภูมิห้องวัดได้ 0.84 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 3.5 ชม.

ค่า a_w ที่ควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียสวัดได้ 0.84 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 3 ชม.

ค่า a_w ที่มีการควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส และนำตัวอย่างเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 25

องศาเซลเซียส ก่อนการทดลอง วัดได้ 0.83 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 1.5 ชม.

- ครีมแครกเกอร์

ค่า a_w ที่อุณหภูมิห้องวัดได้ 0.51 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 2.5 ชม.

ค่า a_w ที่ควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส วัดได้ 0.32 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 1.5 ชม.

ค่า a_w ที่มีการควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส และนำตัวอย่างเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ก่อนการทดลอง วัดได้ 0.27 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 1.5 ชม.

- ผงโกโก้

ค่า a_w ที่อุณหภูมิห้องวัดได้ 0.51 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 2.5 ชม.

ค่า a_w ที่ควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส วัดได้ 0.32 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 2.5 ชม.

ค่า a_w ที่มีการควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส และนำตัวอย่างเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ก่อนการทดลอง วัดได้ 0.31 ใช้เวลาในการวัดประมาณ 2.5 ชม.

จะพบว่าค่า a_w ที่วัดได้จากตู้ที่มีการควบคุมอุณหภูมิจะได้ค่า a_w ใกล้เคียงกับค่ามาตรฐานมากกว่า และใช้เวลาในการวัดน้อยกว่าในบางตัวอย่าง

หมายเหตุ

นมข้นหวาน ค่า a_w เท่ากับ 0.8-0.9

ผงโกโก้ ค่า a_w เท่ากับ 0.4

แครกเกอร์ ค่า a_w เท่ากับ 0.3

* ที่มา รัชนี ตันตะพานิชกุล(2530)

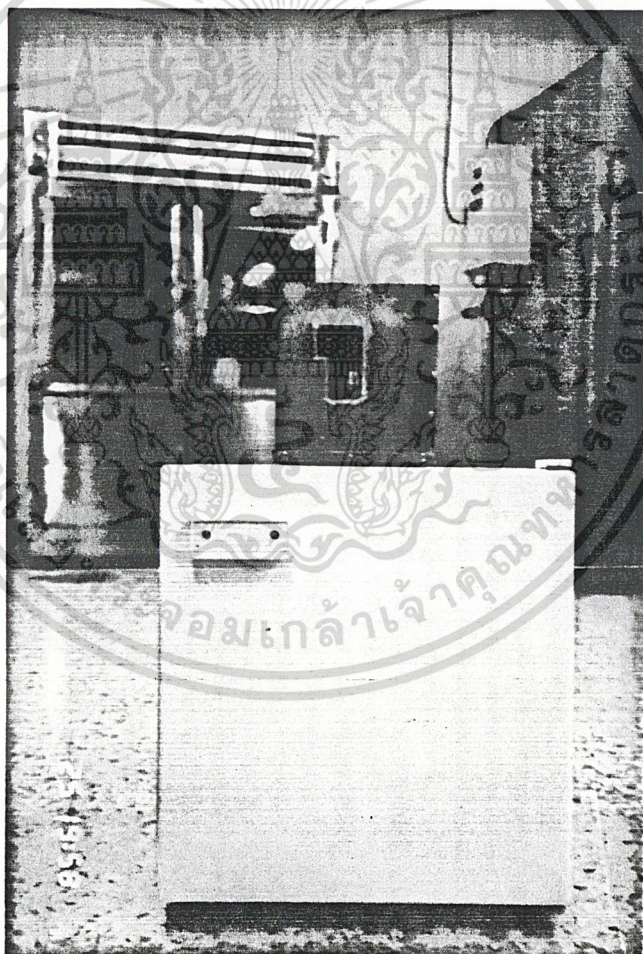
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบและสร้างเครื่อง

3.1 เกณฑ์การออกแบบ

- 3.1.1 ให้ตู้ควบคุมอุณหภูมิมีอุณหภูมิที่ 25 องศาเซลเซียส
- 3.1.2 ขวดบรรจุอาหารตัวอย่างต้องปิดฝาสนิทเพื่อป้องกันการรั่วซึม
- 3.1.3 หัววัดความชื้นจะต้องไม่สัมผัสกับของเหลว
- 3.1.4 เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มเติมหัววัดค่า e_w มากขึ้น
- 3.1.5 วัดค่าที่ได้โดยประหยัดเวลาดลง

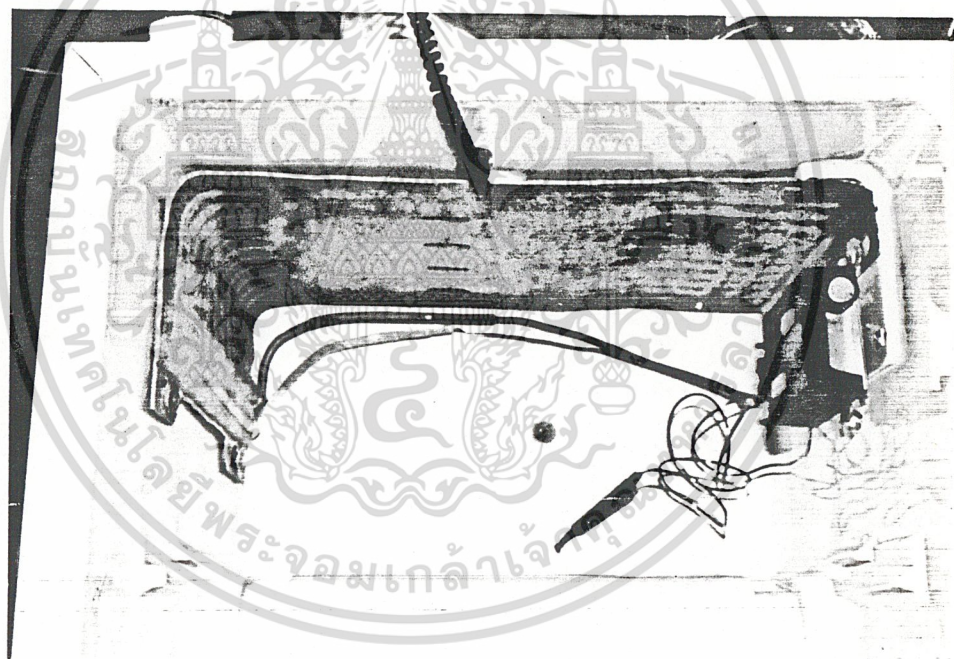
รูปที่ 10 แสดงเครื่องมือวัดค่า e_w ที่สร้างขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ส่วนประกอบของเครื่องแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

3.2.1 ส่วนที่เป็นตู้ควบคุมอุณหภูมิ มีลักษณะเป็นตู้สี่เหลี่ยม มีความกว้าง 43 เซนติเมตร ฮาว 42 เซนติเมตร และสูง 41.5 เซนติเมตร ภายในตู้ประกอบด้วย

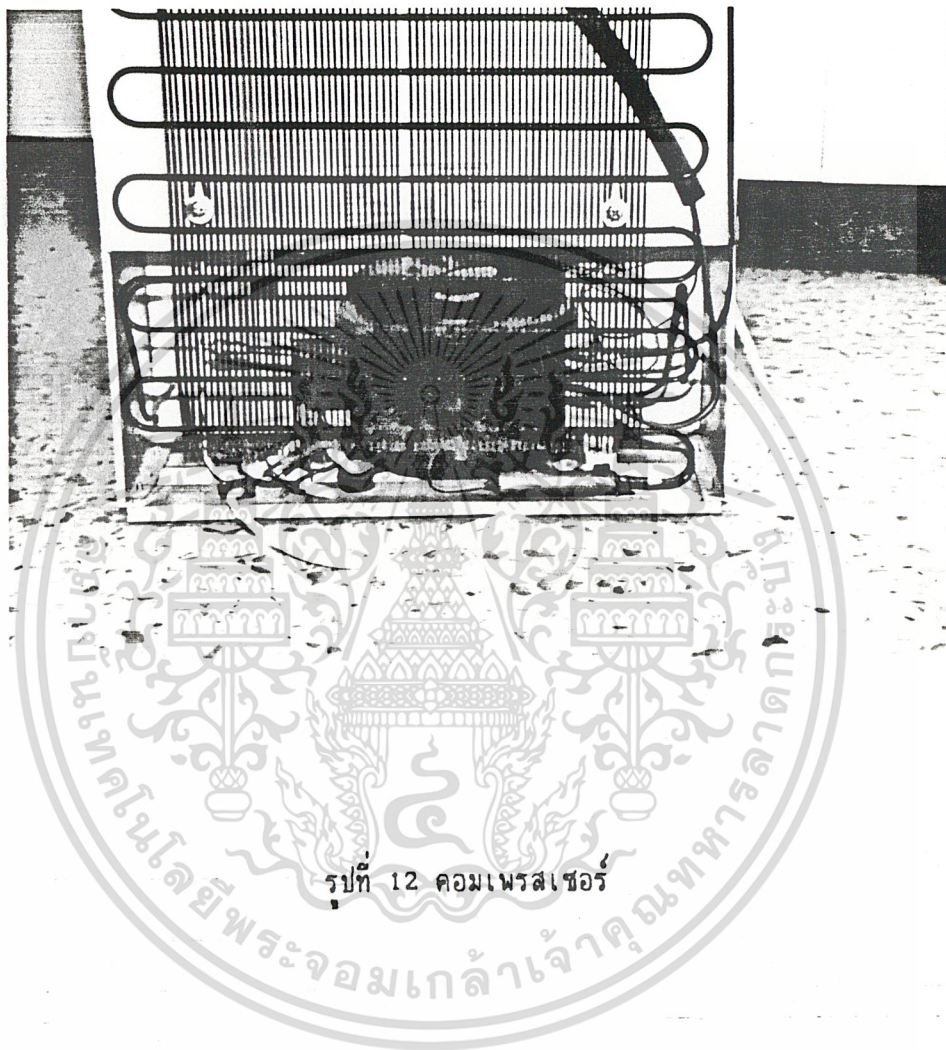
3.2.1.1 แผงทำความเย็น (Evaporator) เป็นอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการถ่ายความร้อนแบบหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการที่ของเหลวกลายเป็นไอ เนื่องจากจุดประสงค์ในการดึงความร้อนออกไปจากผลิตภัณฑ์ หรือช่องว่างที่ต้องการทำความเย็น เพื่อให้ได้อุณหภูมิตามต้องการ ในแผงทำความเย็นนี้จะเป็นแบบแผ่นมีการเดินท่อสารทำความเย็นไว้ โดยติดตั้งแผงนี้ไว้ภายในตู้ทางด้านบน เพื่อที่จะกระจายความร้อนให้สม่ำเสมอทั่วตู้

รูปที่ 11 แผงทำความเย็น

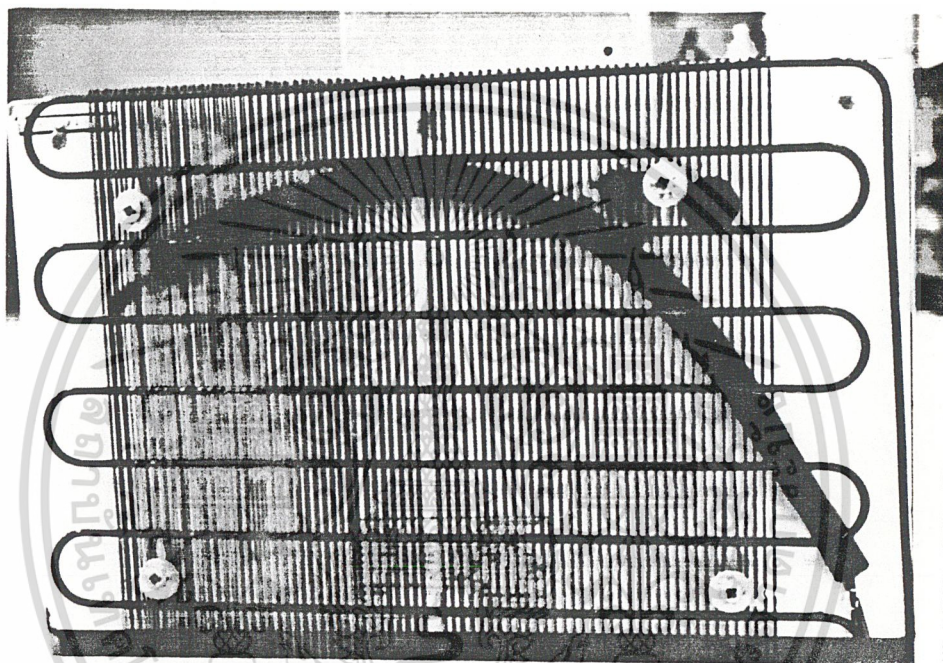
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.2 compressor ทำหน้าที่เป็นเครื่องดูดและอัดไอสารความเย็นที่มีการไหลสม่ำเสมอ
ใช้ในการแลกเปลี่ยนความร้อนกับบรรยากาศภายนอก ซึ่งจะติดตั้งอยู่ภายนอกตู้ทางด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.3 แผงระบายความร้อน ทำหน้าที่ เป็นตัวควบแน่น คือเมื่อสารความเย็นดูดความร้อนจากภายในตู้สารความเย็นจะมีสภาพเป็นก๊าซเมื่อผ่านแผงระบายความร้อนสารความเย็นก็จะกลับเป็นของเหลวเพื่อกลับเข้าไปดูดความร้อนภายในตู้ต่อไปซึ่งกระทำที่ความดันคงที่

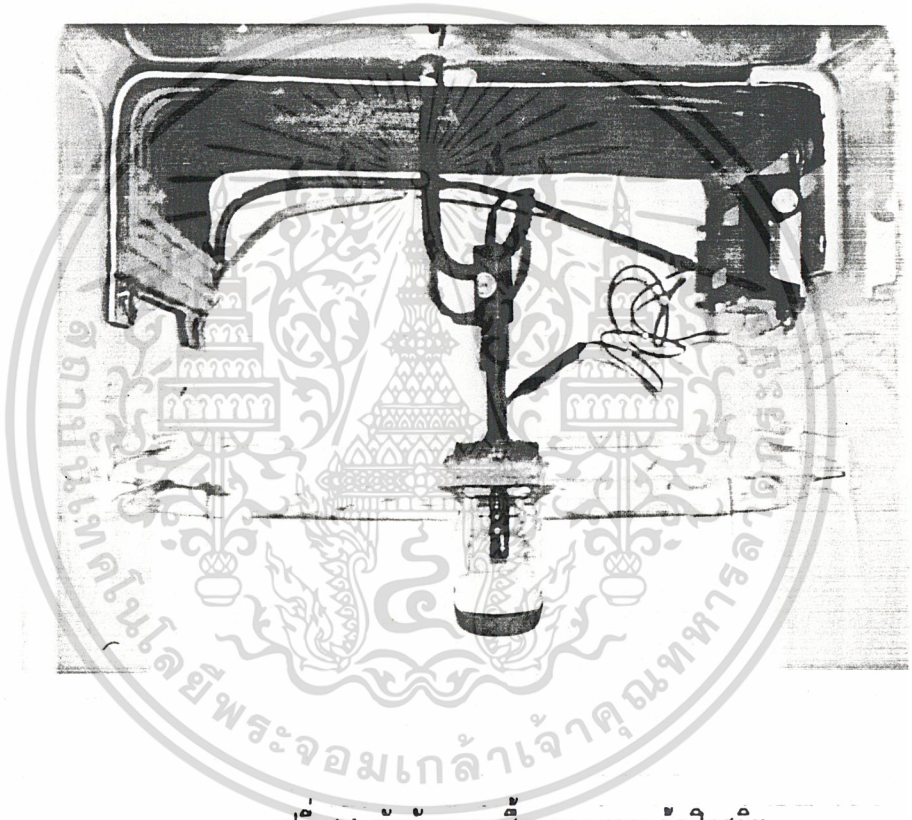
รูปที่ 13 แผงระบายความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.4 ขวดแก้วปิดสนิท สำหรับใส่อาหารตัวอย่างที่จะทดลอง ขวดยี่มีปริมาตร 120

ลูกบาศก์เซนติเมตร ใช้ใส่อาหารได้ทั้งที่เป็นของเหลวและของแข็ง

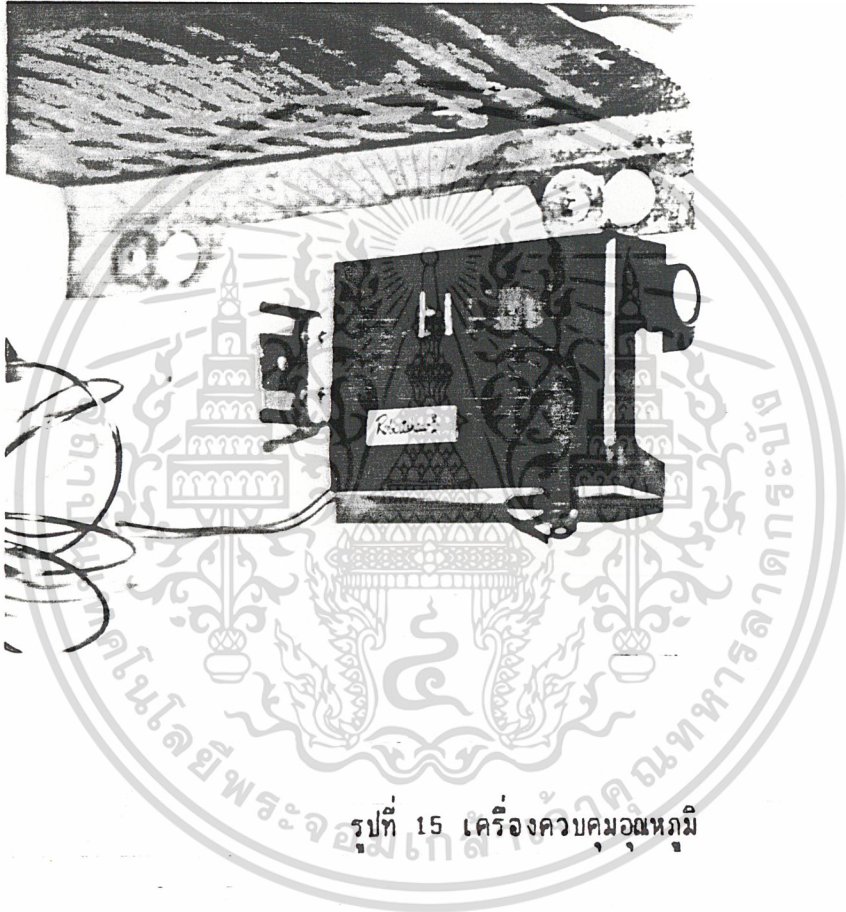
3.2.1.5 หัววัดความชื้น ใช้สำหรับวัดค่า a_w โดยหัววัดนี้จะวัดได้ทั้งค่าความชื้นสัมพัทธ์ และอุณหภูมิ ข้อควรระวังสำหรับหัววัดความชื้น คือ อย่าให้ส่วนที่เป็นตัว sensor สัมผัสกับของเหลว เพราะจะทำให้เสียเร็ว

รูปที่ 14 หัววัดความชื้น และขวดแก้วปิดสนิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

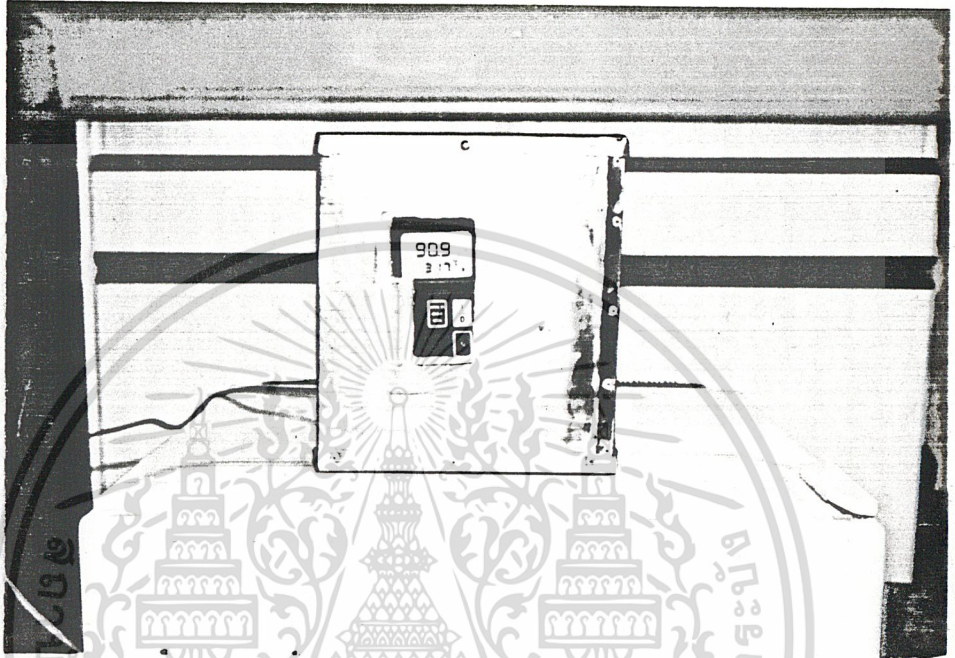
3.2.1.6 เครื่องควบคุมอุณหภูมิ ระบบที่ใช้ในการควบคุมอุณหภูมิในเครื่องนี้เป็นแบบอนาลอก มีปุ่มสำหรับหมุนเพื่อปรับอุณหภูมิตามที่ต้องการ โดยมีช่วงอุณหภูมิระหว่าง -20 ถึง 30 องศาเซลเซียส แต่ในเครื่องนี้จะควบคุมอุณหภูมิที่ 25 องศาเซลเซียส เครื่องควบคุมอุณหภูมินี้ จะทำหน้าที่ตัดการทำงานของ compressor เมื่อได้อุณหภูมิตามที่ต้องการ

รูปที่ 15 เครื่องควบคุมอุณหภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ส่วนแสดงผล ระบบที่ใช้จะแบบดิจิตอล จะแสดงได้ทั้งค่าความชื้นสัมพัทธ์และอุณหภูมิ สำหรับค่าที่อ่านได้จะเป็นเปอร์เซ็นต์ความชื้น ซึ่งสามารถหาค่า a_w ได้จาก $a_w = \%RH/100$

รูปที่ 16 ตัวแสดงผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่อง

3.3.1 นำตู้ปิดสนิทที่สามารถควบคุมอุณหภูมิภายในได้ โดยใช้อากาศเป็นตัวกลาง ตูมีขนาดกว้าง 43 เซนติเมตร ยาว 42 เซนติเมตร สูง 41.5 เซนติเมตร นำมาติดตั้งแผงทำความเย็นไว้ภายในตู้ด้านบนเนื่องจากต้องการกระจายความเย็นให้สม่ำเสมอทั่วตู้ เติมนสารทำความเย็น -12 ($CCl_2.F_2$) ติดตั้งแผงระบายความร้อน และ compressor ภายนอกตู้ทางด้านหลัง หลังจากนั้นติดตั้งเครื่องควบคุมอุณหภูมิแบบอนาล็อก เพื่อควบคุมอุณหภูมิให้ได้ตามต้องการ คือ 25 องศาเซลเซียส โดยที่เครื่องควบคุมอุณหภูมินี้จะทำหน้าที่ตัดการทำงานของ compressor เมื่อถึงอุณหภูมิที่ต้องการ

3.3.2 เจาะรูที่ฝาปิดขวดให้มีขนาดเท่ากับขนาดของหัววัดความชื้น นำหัววัดความชื้นมาเสียบเข้าไปในรูที่เจาะ ใช้ซิลิโคนอุดรอบ ๆ เพื่อป้องกันการรั่วซึมของอากาศ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการวัด e_w หลังจากนั้นนำฝาขวดที่ติดตั้งหัววัดความชื้นไปประกบกับแผ่นพลาสติกใสที่เจาะรูเท่ากับขนาดของฝาขวด แล้วนำเข้าไปติดตั้งภายในตู้

3.3.3 เจาะรูที่ด้านบนของตู้เพื่อใช้สอดสายของหัววัดความชื้นออกมาภายนอกตู้ แล้วนำเข้าไปเสียบกับตัวแสดงผล โดยตัวแสดงผลจะเป็นแบบดิจิทัลซึ่งแสดงค่าได้ทั้งอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

บทที่ 4

การทดสอบเครื่องและผลการทดลอง

4.1 วัตถุประสงค์การทดลอง

4.1.1 เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องที่สร้างขึ้นเปรียบเทียบกับเครื่องที่มีอยู่เดิม

4.1.2 เพื่อศึกษาช่วงการวัดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4.1.3 หาข้อจำกัดของเครื่องเพิ่มเติม

4.1.4 เพื่อหาตัววัดและเปรียบเทียบค่าที่เหมาะสมของสารละลายเกลืออิมตัว

4.2 วิธีการทดลอง

4.2.1 เตรียมตัวอย่างที่จะนำมาทดลอง โดยถ้าเป็นสารละลายจะต้องนำมาละลายน้ำให้ได้สารละลายเกลืออิมตัว แล้วนำมาซึ่งใส่ขวดแก้วที่มีฝาปิดสนิท ส่วนอาหารตัวอย่างนำมาซึ่งใส่ขวดแก้วแล้วปิดฝาสนิท เช่นเดียวกัน ตัวอย่างที่นำมาใช้ในการทดลอง มีดังนี้ คือ NaCl LiCl

$MgCl_2 \cdot 6H_2O$ $(NH_4)_2SO_4$ $Mg(NO_3)_2 \cdot 6H_2O$ น้ำตาล ผงไมโล แครกเกอร์ นมผง

4.2.2 นำขวดที่ใส่ตัวอย่างเข้าเครื่องวัดที่สร้างขึ้น แล้วปิดฝาเครื่องวัดให้สนิท

4.2.3 เปิดตัวแสดงผลเพื่ออ่านค่า %RH และอุณหภูมิ ซึ่งค่า a_w หาได้จาก $\%RH / 100$

4.2.4 จดบันทึกค่าในช่วงเวลาที่เริ่มต้น จากนั้นก็จดที่เวลาทุกตัวตั้งแต่ 15, 30, 60, ...

จนกระทั่งค่าได้สองค่าที่อยู่ติดกันต่างกันไม่เกิน $0.01a_w$ จึงหยุดการวัดเนื่องจากถือว่าค่าที่วัดได้เป็นค่า a_w ของสารนั้น

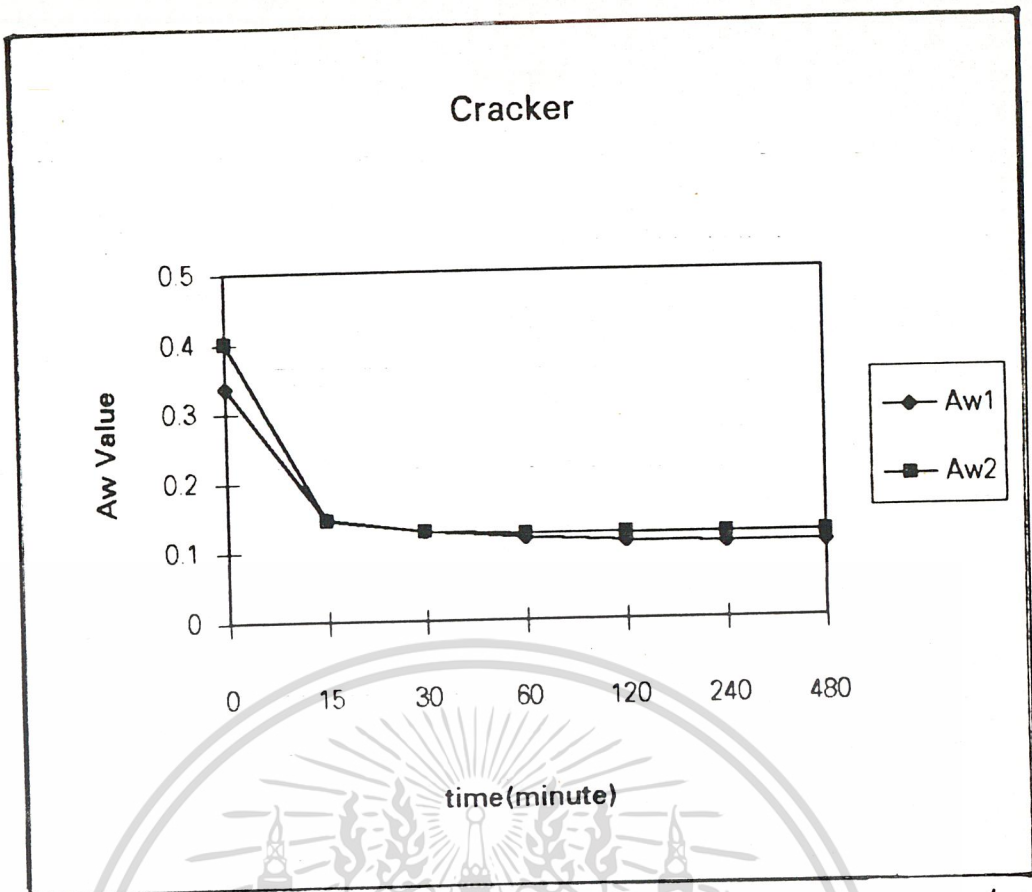
4.2.5 นำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน และเครื่องที่มีอยู่เดิม (ที่ทำการควบคุมอุณหภูมิ)

4.2.6 นำค่าจากการทดลองมาเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง a_w กับเวลา

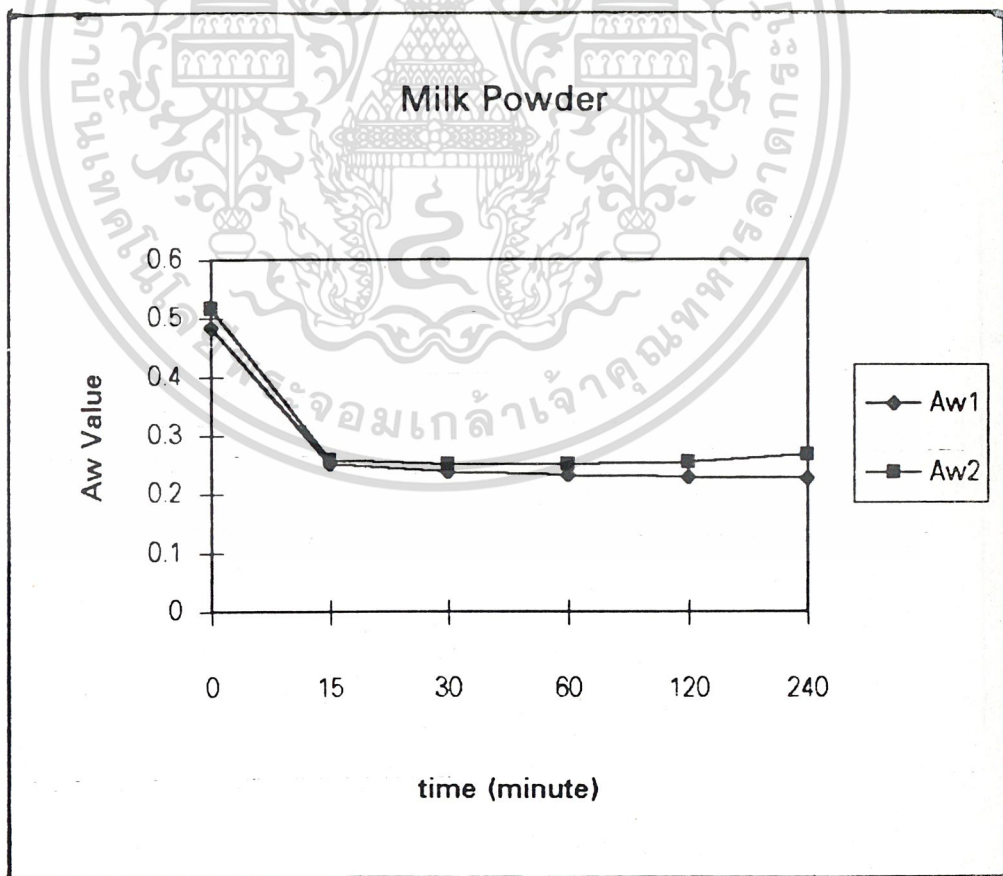
4.3 ผลการทดลอง

ตัวอย่าง	ค่า a_w		
	เครื่องที่สร้างขึ้น	เครื่องNovasina	ค่ามาตรฐาน
1. LiCl	0.23	0.22	0.11
2. $MgCl_2 \cdot 6H_2O$	0.39	0.36	0.33
3. $Mg(NO_3)_2 \cdot 6H_2O$	0.71	0.54	0.53
4. NaCl	0.88	0.74	0.75
5. $(NH_4)_2SO_4$	0.99	0.81	0.81
6. นมผง	0.28	0.27	0.2
7. แครกเกอร์	0.11	0.12	0.3
8. ไมโลผง	0.27	0.27	0.4
9. น้ำตาล	0.86	0.65	0.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

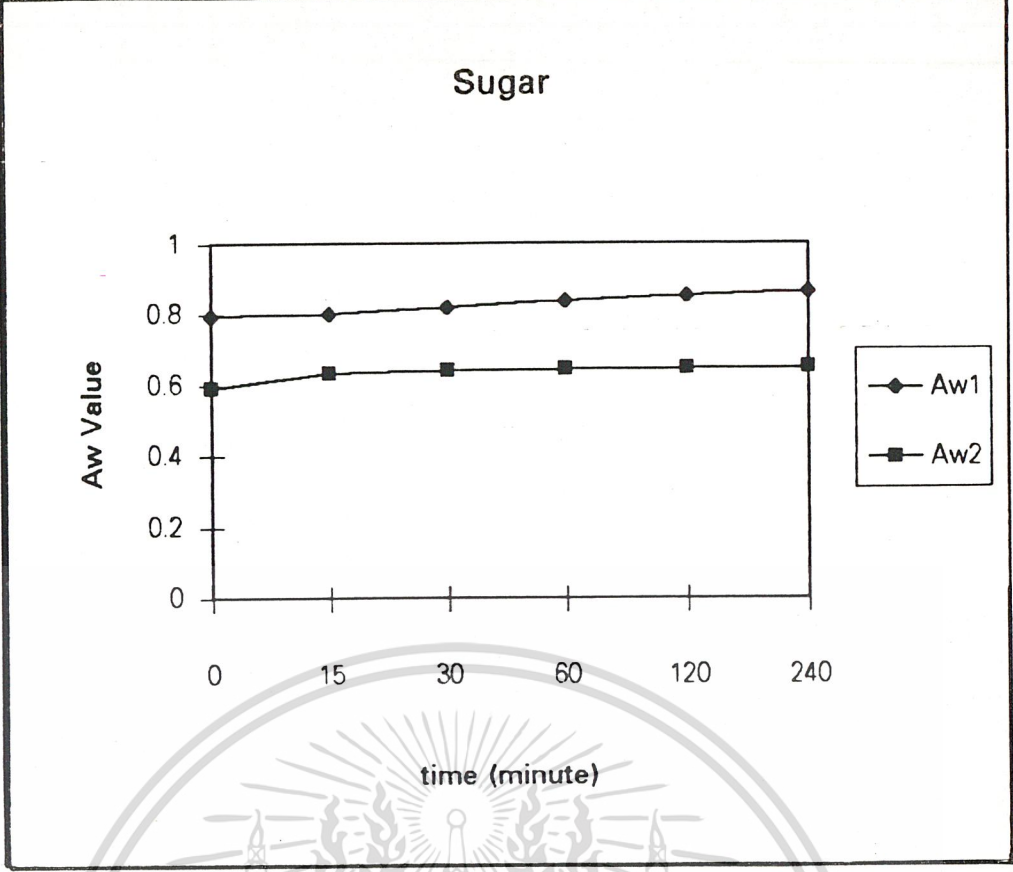

รูปที่ 17 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของแครกเกอร์

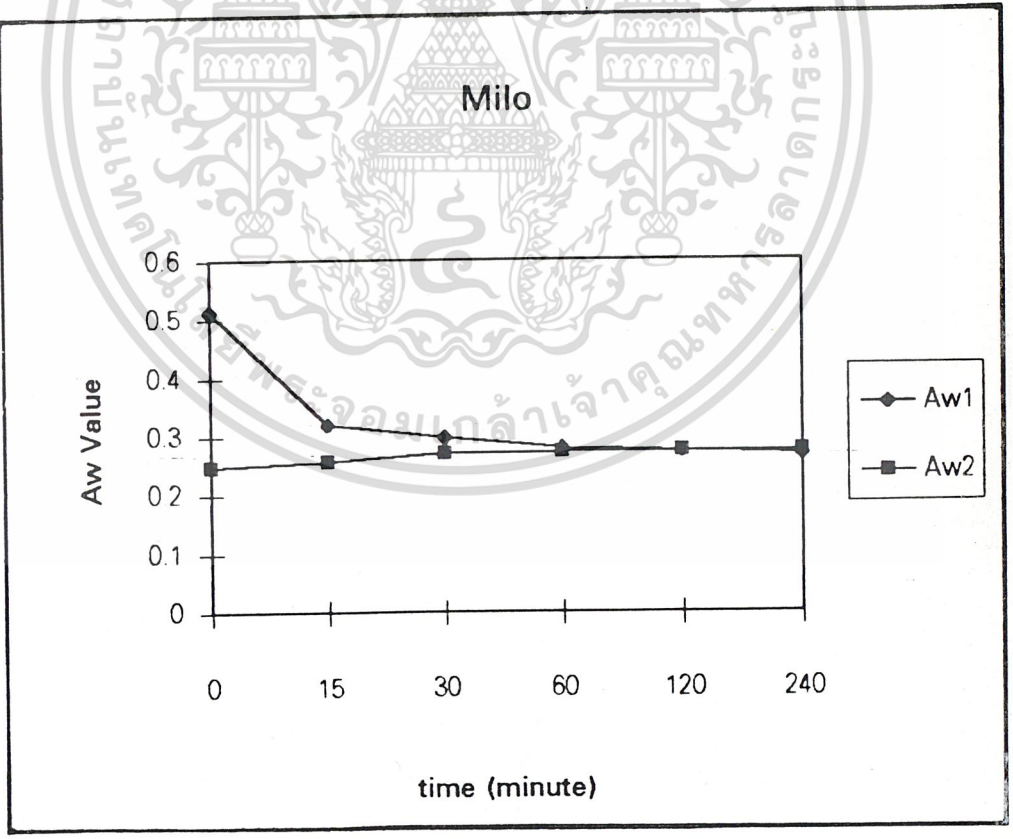

รูปที่ 18 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของนมผง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

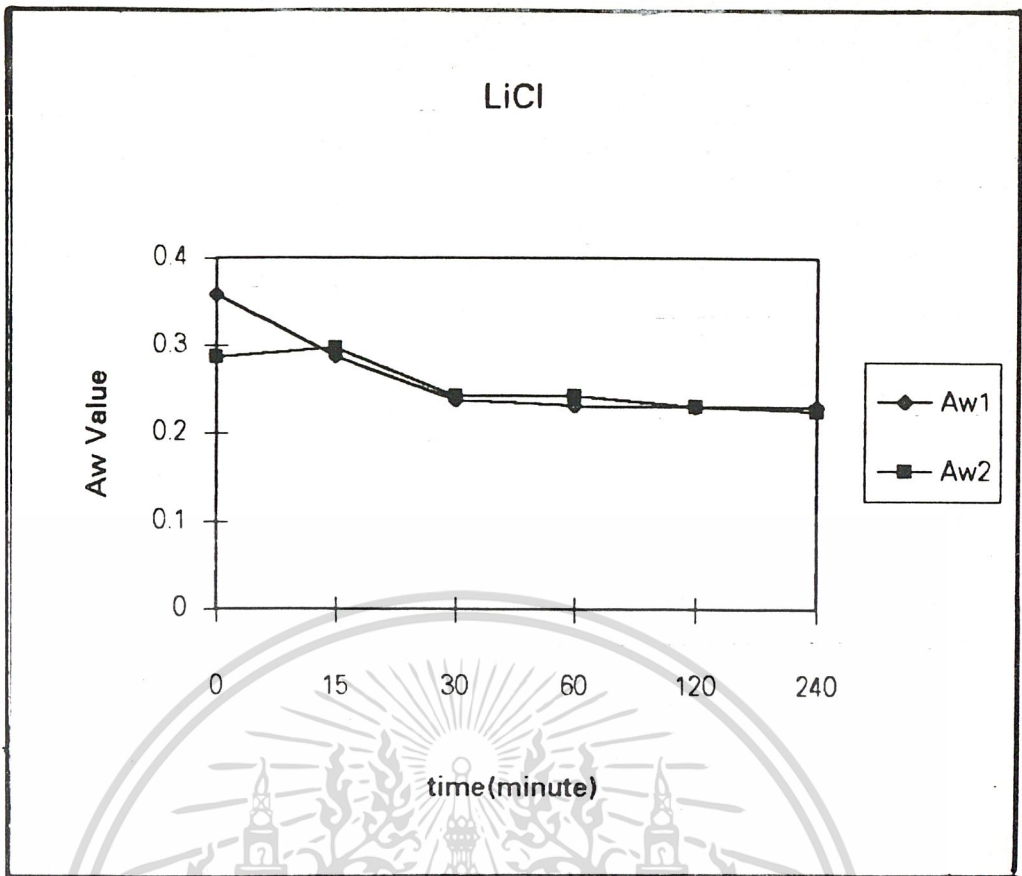

รูปที่ 19 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของน้ำตาล

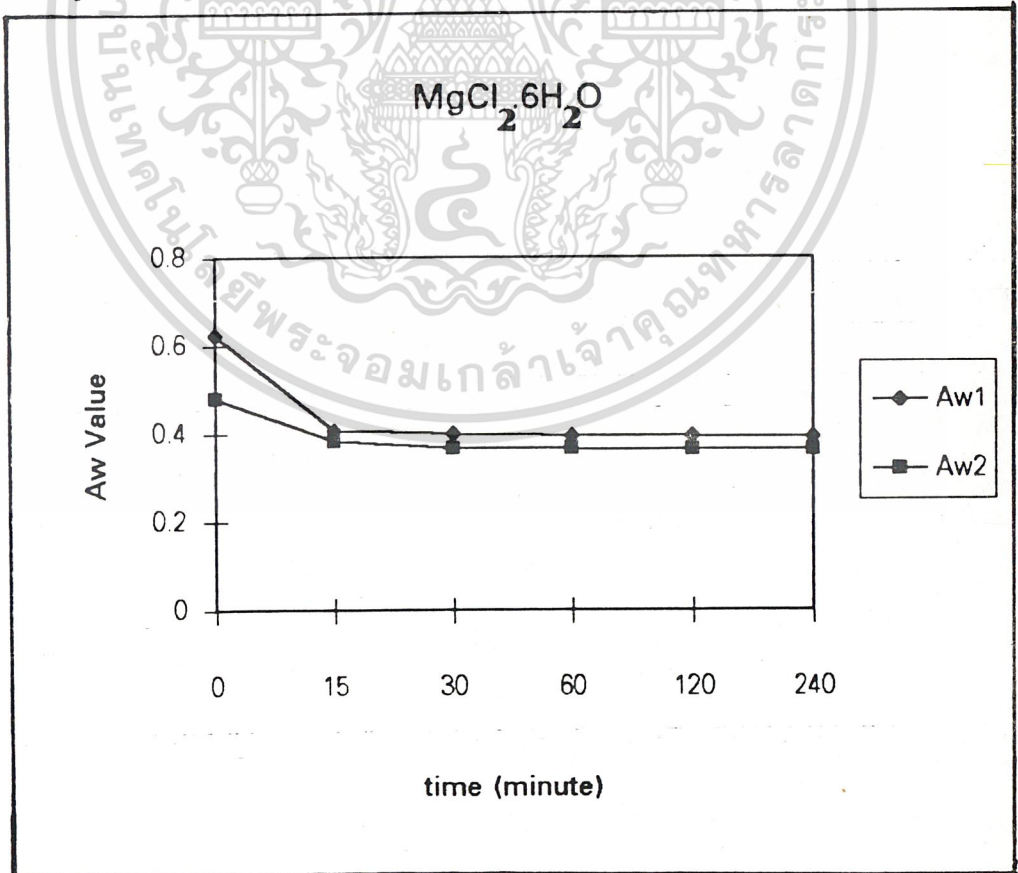

รูปที่ 20 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของผงไมโล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

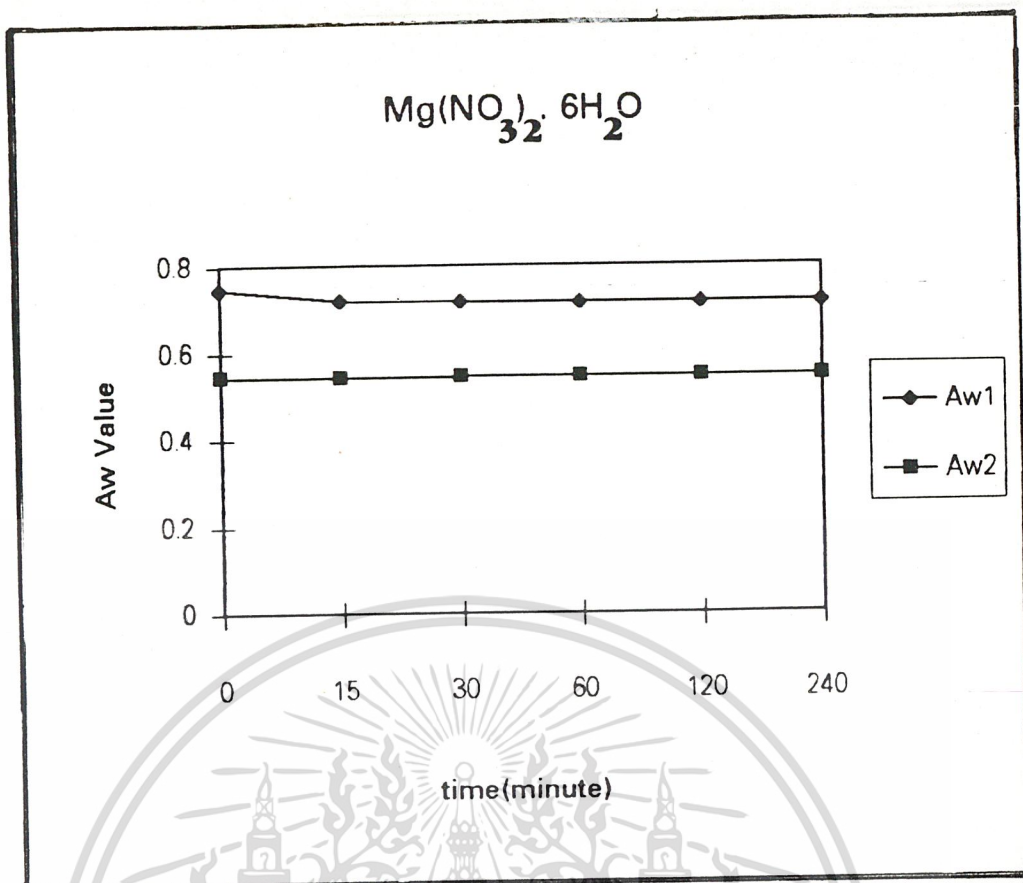

รูปที่ 21 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของลิเทียมคลอไรด์

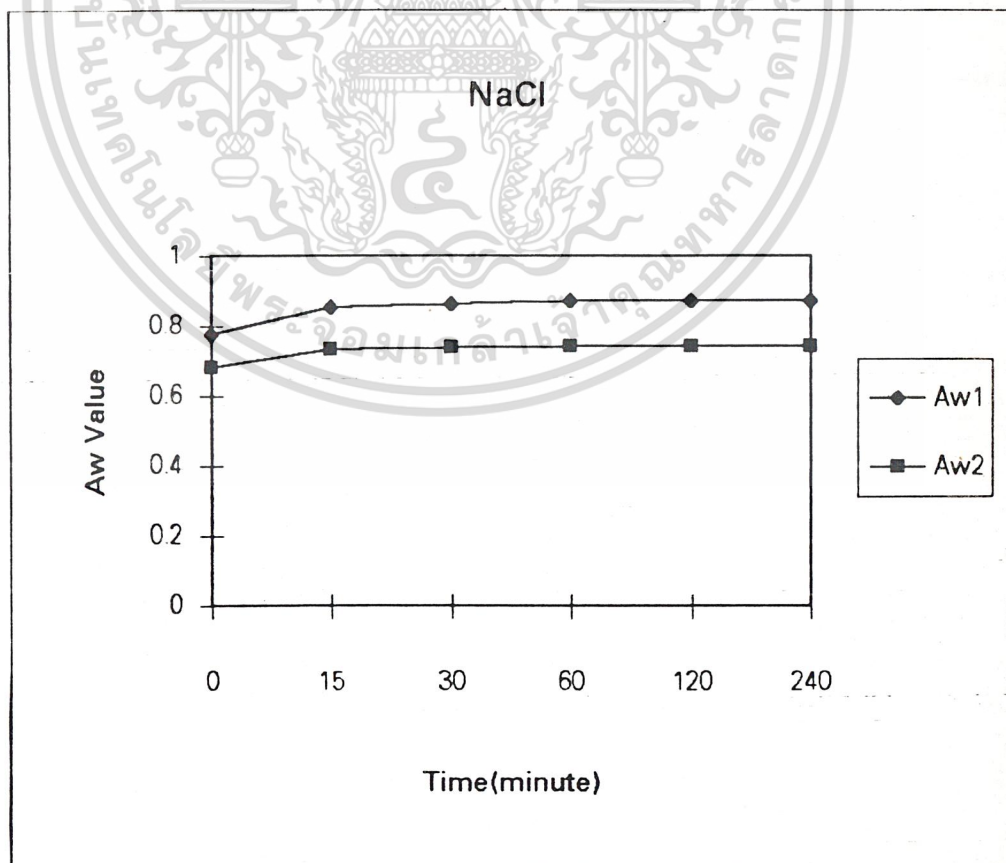

รูปที่ 22 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของแมกนีเซียมคลอไรด์

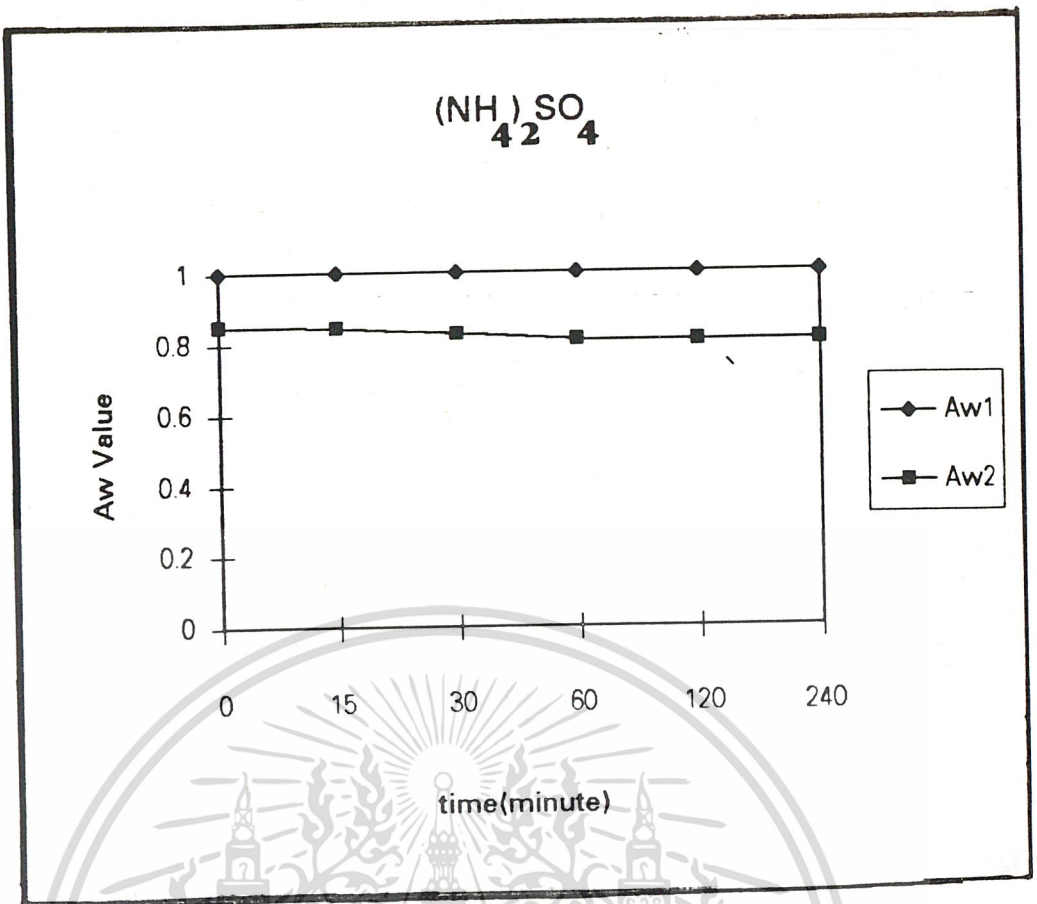
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 23 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของแมกนีเซียมไนเตรด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
รูปที่ 24 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของโซเดียมคลอไรด์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 25 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า a_w กับ เวลาของแอมโมเนียมซัลเฟต
 เมื่อ Aw1 เป็นค่า a_w ของเครื่องที่สร้างขึ้น
 เมื่อ Aw2 เป็นค่า a_w ของเครื่อง Novasina แล้วทำการควบคุมอุณหภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองโดยแบ่งเป็น สารละลายเกลืออิมิตัว และ อาหารตัวอย่าง ในช่วงค่าต่าง ๆ ดังตารางจะเห็นว่า

ช่วงค่า a_w ของสารตัวอย่างที่เครื่องวัดความดันไอที่สร้างขึ้น สามารถวัดค่าได้ใกล้เคียงกับค่ามาตรฐานในช่วงค่า a_w ที่ 0.1 - 0.6 ในที่นี้จะใช้เครื่องที่มีอยู่เดิม คือเครื่อง Novasina แล้วนำมาควบคุมอุณหภูมิเป็นมาตรฐานในการวัด เนื่องจากสารตัวอย่างที่นำมาวัด บางตัวอาจเป็นคนละชนิดกัน หรือ มีส่วนประกอบไม่เหมือนกัน จากการทดลองเช่น แครกเกอร์ วัดค่าได้ประมาณ 0.12 ทั้งสองเครื่อง แต่ค่ามาตรฐานที่มีผู้ทำการทดลองไว้ คือ 0.3 และ สารละลายเกลืออิมิตัว LiCl วัดค่าได้ประมาณ 0.23 ทั้งสองเครื่อง แต่ค่ามาตรฐานที่มีผู้ทำการทดลองไว้ คือ 0.11 จากการทดลองก่อนการสร้างเครื่อง ค่าที่วัดได้จากเครื่อง Novasina ที่ควบคุมอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียสได้ค่า a_w ใกล้เคียงกับค่ามาตรฐานที่มีคนทำการทดลองไว้แล้วมีค่าใกล้เคียงกันอย่าง เช่น แมกนีเซียมคลอไรด์ ซึ่งเท่ากับ 0.33 เหมือนกัน ส่วนช่วงค่า a_w ที่มากกว่า 0.6 ขึ้นไป เครื่องที่สร้างขึ้นจะวัดค่าได้ไม่ถูกต้องเท่าที่ควร ดังนั้น ข้อจำกัดของเครื่องที่สร้างขึ้นจะวัดค่า a_w ได้ในช่วง 0.1-0.6 เท่านั้น

5.2 วิจารณ์ผลการทดลอง

การสร้างเครื่องวัด a_w นี้ อุณหภูมิของตู้ควบคุมปกติควรจะคงที่ที่ 25 องศาเซลเซียสแต่เครื่องนี้มีช่วงอุณหภูมิควบคุมประมาณ 24-26 องศาเซลเซียสซึ่งมีช่วงเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ทำให้ค่าที่วัดได้เข้าสู่ภาวะสมดุลช้าลง

5.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรใช้เครื่องควบคุมอุณหภูมิที่สามารถควบคุมอุณหภูมิได้ตามที่ต้องการ เนื่องจากในการทดลองนี้มีช่วงเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิมากเกินไป ทำให้ค่าที่วัดไม่เป็นไปตามต้องการ

5.3.2 ขวดสำหรับใส่ตัวอย่างทดลองควรมีการปิดอย่างแน่นหนาเพื่อป้องกันการรั่วไหลเข้าออกของอากาศ ซึ่งจะมีผลต่อการวัดค่าโดยอากาศจะทำให้ค่าความชื้นสัมพัทธ์ของอาหารเปลี่ยนแปลงไปคือจะเข้าสู่สภาวะสมดุลได้ยากขึ้น

5.3.3 เราสามารถพัฒนาเครื่องวัดให้วัดได้หลายตัวอย่างพร้อมกันโดยการเพิ่มจำนวนหัววัด ความชื้นและขวดแก้วสำหรับใส่ตัวอย่าง เพื่อประหยัดเวลาในการวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงค่า a_w ของแครกเกอร์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.207	26.3		0.317	26.1
15		0.15	25.5		0.171	25.4
30		0.138	24.0		0.139	24.8
60		0.118	23.6		0.124	24.7
120		0.107	24.6		0.117	25.4
240		0.107	24.8		0.108	25.2
480		0.107	25.2		0.108	25.1
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.487	25.4		0.337	
15		0.118	25.8		0.146	
30		0.108	25.4		0.128	
60		0.108	25.1		0.117	
120		0.108	25.1		0.111	
240		0.108	25.2		0.108	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงค่า α_w ของแครกเกอร์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า α_w	อุณหภูมิ
0		0.279	24.9		0.412	24.3
15		0.142	26.5		0.155	24.4
30		0.182	25.5		0.127	24.6
60		0.125	24.5		0.123	24.5
120		0.123	24.9		0.125	24.9
240		0.119	24.5		0.125	25.1
480		0.119	24.4		0.126	25.1
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า α_w	
0		0.511	25.2		0.401	
15		0.139	25.5		0.145	
30		0.125	25.4		0.128	
60		0.120	25.1		0.123	
120		0.120	25.2		0.123	
240		0.121	25.1		0.122	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงค่า α_w ของน้ำตาลตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า α_w	อุณหภูมิ
0		0.798	25.3		0.782	25.2
15		0.796	26.4		0.794	25.0
30		0.821	25.5		0.802	25.5
60		0.854	25.4		0.814	24.6
120		0.868	25.0		0.835	25.0
240		0.880	25.0		0.856	24.3
480		0.882	24.9		0.857	25.4
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า α_w	
0		0.805	24.9		0.795	
15		0.812	25.2		0.801	
30		0.834	26.0		0.819	
60		0.845	25.5		0.838	
120		0.849	24.5		0.851	
240		0.852	25.0		0.863	
480		0.853	25.7		0.864	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 แสดงค่า a_w ของน้ำตาลตามเวลาต่าง ๆ เครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.599	23.7		0.590	24.5
15		0.638	26.4		0.628	24.4
30		0.645	25.8		0.634	24.6
60		0.642	25.5		0.642	25.0
120		0.644	24.9		0.651	26.0
240		0.646	24.9		0.653	25.5
480		0.646	25.1		0.654	24.5
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.578	25.4		0.589	
15		0.632	25.8		0.633	
30		0.648	25.4		0.642	
60		0.652	25.1		0.645	
120		0.653	25.1		0.649	
240		0.655	25.2		0.651	
480		0.656	26.0		0.652	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 แสดงค่า a_w ของแมงตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.327	25.8		0.552	25.5
15		0.235	25.5		0.271	25.7
30		0.230	25.7		0.255	24.8
60		0.227	25.2		0.246	23.9
120		0.228	25.4		0.240	25.6
240		0.227	25.0		0.240	25.7
480		0.227	25.1		0.240	25.5
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.573	25.9		0.484	
15		0.249	26.0		0.252	
30		0.233	25.8		0.239	
60		0.227	25.8		0.233	
120		0.220	24.8		0.229	
240		0.215	24.7		0.227	
480		0.215	25.0		0.226	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 แสดงค่า a_w ของนมผงตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.445	25.5		0.594	25.4
15		0.233	25.7		0.256	25.6
30		0.230	25.6		0.247	24.1
60		0.229	25.4		0.257	25.1
120		0.237	25.4		0.259	25.6
240		0.243	25.5		0.272	25.9
480		0.243	25.0		0.276	25.5
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.510	25.7		0.516	
15		0.286	26.0		0.258	
30		0.275	25.9		0.251	
60		0.272	25.6		0.253	
120		0.270	24.6		0.255	
240		0.285	24.6		0.267	
480		0.301	24.8		0.283	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 แสดงค่า a_w ของไมโลตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.568	25.4		0.521	24.0
15		0.339	25.8		0.306	24.8
30		0.318	25.1		0.290	23.7
60		0.298	24.8		0.282	25.0
120		0.284	25.4		0.278	24.8
240		0.275	23.8		0.277	24.8
480		0.274	24.5		0.276	25.0
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.451	24.7		0.513	
15		0.312	26.0		0.319	
30		0.290	25.1		0.299	
60		0.264	24.8		0.281	
120		0.261	24.8		0.274	
240		0.258	24.9		0.270	
480		0.258	25.2		0.269	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 แสดงค่า a_w ของไมโลมตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.518	24.8		0.529	23.9
15		0.290	26.0		0.268	25.1
30		0.280	25.4		0.267	24.3
60		0.275	24.9		0.258	24.9
120		0.279	25.1		0.258	24.8
240		0.279	24.0		0.258	24.8
480		0.279	24.6		0.258	25.5
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.434	25.7		0.494	
15		0.283	26.1		0.280	
30		0.267	24.7		0.271	
60		0.286	24.8		0.273	
120		0.284	24.8		0.274	
240		0.287	25.0		0.275	
480		0.286	24.9		0.274	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 แสดงค่า α_w ของดีเทียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า α_w	อุณหภูมิ
0		0.287	25.2		0.405	25.9
15		0.218	25.5		0.349	26.1
30		0.208	25.9		0.245	26.0
60		0.198	25.2		0.242	25.2
120		0.197	25.5		0.247	26.0
240		0.196	25.0		0.248	25.0
480		0.195	25.1		0.249	25.4
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า α_w	
0		0.387	26.3		0.360	
15		0.395	25.4		0.287	
30		0.261	25.2		0.238	
60		0.254	25.0		0.231	
120		0.247	24.8		0.230	
240		0.247	25.0		0.220	
480		0.246	25.1		0.230	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 แสดงค่า a_w ของลิเทียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.354	24.9		0.431	24.9
15		0.283	24.0		0.346	25.1
30		0.223	25.9		0.236	26.0
60		0.215	25.4		0.233	25.5
120		0.197	25.4		0.230	25.8
240		0.197	24.9		0.229	26.0
480		0.196	25.1		0.227	25.4
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.372	25.2		0.386	
15		0.261	26.3		0.297	
30		0.290	25.4		0.243	
60		0.282	25.2		0.243	
120		0.264	25.1		0.230	
240		0.248	25.1		0.225	
480		0.245	25.2		0.223	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 แสดงค่า a_w ของแมกนีเซียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.816	25.9		0.574	24.3
15		0.405	25.4		0.404	25.2
30		0.401	24.0		0.402	25.0
60		0.395	24.4		0.401	25.5
120		0.394	24.2		0.397	25.7
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.483	25.2		0.624	
15		0.412	26.3		0.407	
30		0.396	25.4		0.899	
60		0.391	25.2		0.396	
120		0.390	25.1		0.394	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 แสดงค่า a_w ของแมกนีเซียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.445	25.5		0.461	24.7
15		0.367	25.6		0.367	25.1
30		0.366	25.5		0.366	24.9
60		0.365	25.2		0.365	25.2
120		0.360	25.2		0.365	25.4
240		0.360	24.5		0.364	25.0
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.531	25.2		0.479	
15		0.418	24.3		0.384	
30		0.382	25.7		0.367	
60		0.368	24.2		0.366	
120		0.367	25.1		0.364	
240		0.365	25.2		0.363	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 แสดงค่า a_w ของแมกนีเซียมไนเตรตตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง ที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.745	25.2		0.736	25.5
15		0.707	26.2		0.712	26.0
30		0.708	26.5		0.709	25.4
60		0.707	25.9		0.707	25.2
120		0.708	25.5		0.706	25.0
240		0.708	25.5		0.706	24.5
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.755	24.9		0.745	
15		0.742	25.2		0.720	
30		0.730	26.2		0.717	
60		0.727	26.1		0.714	
120		0.726	25.6		0.713	
240		0.725	25.6		0.713	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 แสดงค่า a_w ของแมกนีเซียมไนเตรดตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาท)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.532	25.2		0.545	24.8
15		0.534	26.2		0.547	24.2
30		0.545	26.0		0.549	24.6
60		0.548	25.9		0.551	25.2
120		0.546	25.5		0.550	25.6
240		0.546	25.1		0.551	26.0
เวลา(นาท)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.555	24.8		0.544	
15		0.549	24.9		0.543	
30		0.545	25.2		0.546	
60		0.540	25.5		0.546	
120		0.538	24.5		0.545	
240		0.536	24.6		0.544	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 แสดงค่า a_w ของโซเดียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.758	25.2		0.776	25.6
15		0.822	26.2		0.860	25.6
30		0.821	26.0		0.888	25.5
60		0.840	25.9		0.887	25.3
120		0.849	25.5		0.875	25.0
240		0.862	25.1		0.874	25.0
480		0.862	25.2		0.873	24.8
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.792	24.8		0.775	
15		0.885	24.9		0.856	
30		0.887	25.2		0.865	
60		0.890	25.5		0.572	
120		0.892	24.5		0.872	
240		0.893	24.6		0.876	
480		0.894	25.2		0.883	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 แสดงค่า α_w ของโซเดียมคลอไรด์ตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า α_w	อุณหภูมิ
0		0.601	25.2		0.715	25.2
15		0.718	25.2		0.738	25.4
30		0.732	25.5		0.742	25.1
60		0.739	25.1		0.740	25.4
120		0.743	24.9		0.739	24.9
240		0.743	24.8		0.739	24.9
480		0.740	24.4		0.738	24.8
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า α_w	
0		0.730	24.9		0.682	
15		0.739	24.5		0.732	
30		0.741	24.7		0.738	
60		0.743	25.0		0.741	
120		0.742	24.5		0.741	
240		0.742	24.2		0.741	
480		0.741	25.2		0.739	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 แสดงค่า a_w ของแอมโมเนียมซัลเฟตตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่องที่สร้างขึ้น

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า a_w	อุณหภูมิ
0		0.999	25.5		0.999	25.5
15		0.999	25.6		0.999	25.7
30		0.999	25.0		0.999	25.2
60		0.999	24.8		0.999	25.0
120		0.999	24.8		0.999	26.0
240		0.999	24.6		0.999	25.8
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า a_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า a_w	
0		0.999	26.0		0.999	
15		0.999	25.4		0.999	
30		0.999	25.1		0.999	
60		0.999	25.0		0.999	
120		0.999	24.8		0.999	
240		0.999	24.8		0.999	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 แสดงค่า α_w ของแอมโมเนียมซัลเฟตตามเวลาต่าง ๆ ของเครื่อง Novasina

เวลา(นาที)	ครั้งที่ 1	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ครั้งที่ 2	ค่า α_w	อุณหภูมิ
0		0.837	25.5		0.857	26.0
15		0.835	26.1		0.845	25.8
30		0.828	26.0		0.828	25.4
60		0.806	25.7		0.812	25.2
120		0.804	25.4		0.810	25.0
240		0.804	25.4		0.809	25.7
เวลา(นาที)	ครั้งที่ 3	ค่า α_w	อุณหภูมิ	ค่าเฉลี่ย	ค่า α_w	
0		0.859	25.5		0.851	
15		0.842	25.2		0.844	
30		0.826	25.0		0.827	
60		0.805	24.7		0.807	
120		0.804	24.2		0.806	
240		0.804	25.0		0.806	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จขึ้นมาได้ด้วยความอนุเคราะห์ของหลายๆ ท่านที่ได้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทาง พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งทางผู้จัดทำขอขอบคุณเป็นอย่างมาก

อาจารย์พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์

อาจารย์กิตติชัย บรรจง

อาจารย์สาทิพย์ รัตนภาสกร

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการประจำอาคารปฏิบัติการวิศวกรรมเกษตร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำโครงการ

ขอขอบคุณเป็นอย่างมากสำหรับกำลังใจที่ดีที่ได้จากเพื่อนๆ คน และสุดท้ายต้องขอขอบคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่ได้ให้กำลังใจและโอกาสในการศึกษา

ผู้จัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

1. รัชนี ตั้งทะพานิชกุล, พศ., 2525, "เคมีอาหาร", ภาควิชาเคมี, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. Lee F.A. 1975, " Basic Food Chemistry", The AVI Publishing Company, Inc. West port, Connecticut.
3. Troller J.A. and J.H.B. Christian, 1978, "Water Activity and Food" Academic press, Inc. 111 Fifth Avenue, New York 1003, 3-28
4. Prior B.A. 1979, "Measurement of Water Activity in food" : A Review. j. Food Production, 42(8):668-674
5. Matz S.A., PH.D., 1965, "Water in Food", The AVI Publishing Company, INC., 121-151:235-260
6. Labuza T.P. Department of Food Science and Nutrition University of Minnesota, st, Paul, 1984, "Moisture Sorption: Practical Aspects of Isotherm Measurement and Use", A. I. T. Labrary: 1-3